

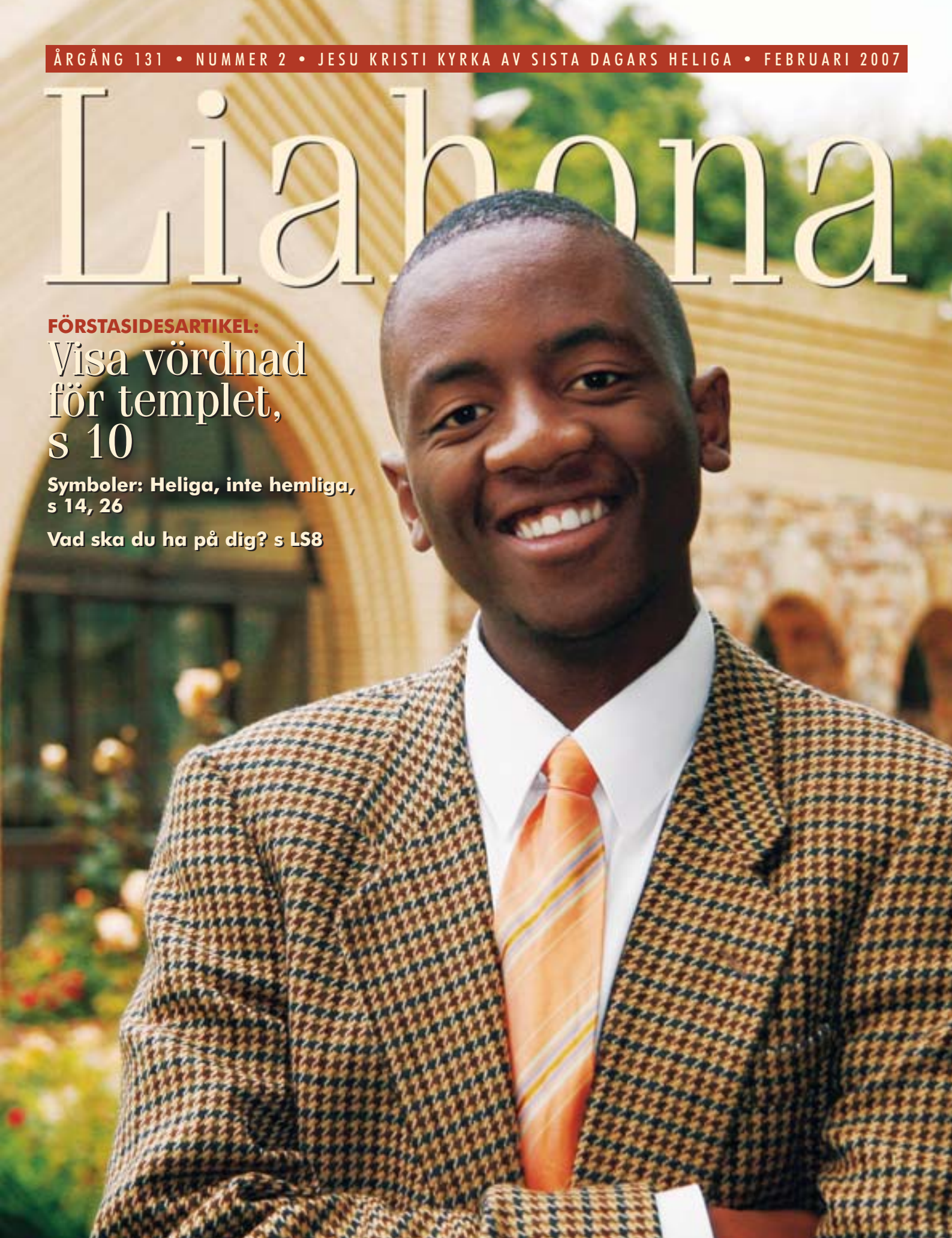
Liahona

FÖRSTASIDESARTIKEL:

Visa vördnad för templet, s 10

**Symboler: Heliga, inte hemliga,
s 14, 26**

Vad ska du ha på dig? s L58

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvarum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf,
David A Bednar

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Gary J Coleman, Yoshihiko Kikuchi,
Gerald N Lund, W Douglas Shumway

Verkställande direktör: David L Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Seniorredaktör: Larry Hiller

Grafisk chef: Allan R Layborg

Redaktionschef: R Val Johnson

Biträdande redaktionschef: Jennifer L Greenwood

Medredaktörer: Ryan Carr, Adam C Olson

Biträdande redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: Christy Banz, Linda Stahle Cooper,
David A Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten,
Melvin Leavitt, Melissa Merrill, Michael R Morris, Sally J
Odekir, Judith M Paller, Vivian Paulsen, Richard M Romney,
Jennifer Rose, Don L Searle, Janet Thomas, Paul
VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb
Chefssekreterare: Monica L Dickinson

Marknadschef: Larry Hiller

Grafisk chef: M M Kawasaki

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Brittany Jones Beahm, Howard G Brown,
Julie Burdett, Thomas S Child, Reginald J Christensen,
Kathleen Howard, Eric P Johnsen, Denise Kirby, Randall J
Pixon

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Randy J Benson,

Ansvarig utgivare för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusgatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret
i Tyskland. Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388.
Priset för en helårsprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms
och porto) och betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska,
fiji, finska, franska, grekiska, haïtiska, hindi, holländska,
indonesiska, isländska, italienska, japanska, kambodjanska,
kinesiska, kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska,
malagassiska, marshalliska, mongoliska, norska, polska,
portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, singalesiska,
slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil,
telugu, thailändska, tjekiska, tonganska, tyska, ukrainska,
ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den
utkommer varierar för olika språk.)

© 2007 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt,
inte kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt
material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill
konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på världskartan.

For Readers in the United States and Canada:

February 2007 Vol. 131 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480)
Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is
\$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.

Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to
Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, FEBRUARI 2007

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första president-
skapet: Inspirerande tankar
Gordon B Hinckley
- 14 Varför symboler?
- 20 Ljuvlig den frid som templet ger
- 25 Besökslärarnas budskap: Bli ett
medel i Guds händer genom att
stärka ditt vittnesbörd om Jesus
Kristus
- 26 Den barmhärtige samariten:
Glömda symboler *John W Welch*
- 40 Aldrig ensam *Anne Grenzebach*
- 44 Sista dagars heliga berättar
En ändring i sista minuten
Jackie Auman
Jag mindes gräshopporna
Dennis Birks
En hink per person
James W Richie
- 48 Brev till redaktionen

14 Varför symboler?

44 Jag mindes gräshopporna

PÅ OMSLAGET

Foto Paul VanDenBerghe.

LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET

Illustration Matthew Smith.

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

*Dessa förslag kan användas i
din undervisning både i
klassrummet och
hemma.*

**"Visa vördnad för
templet", s 10:** Visa en
bild av ett tempel och
berätta om de fyra

stora välsignelser vi får genom
templet som president Groenewald
skriver om. Diskutera vad ni kan
göra för att förbereda er för att få
templets välsignelser. Be varje
familjemedlem berätta om ett mål
som hjälper honom eller henne

att komma till templet.

**"Den barmhärtige samariten:
Glömda symboler", s 26:**

Förklara att man i en lik-
nelse använder jordiska
föremål och upplevelser
för att undervisa om
gudomliga sanningar.

Gå igenom liknelsen om den
barmhärtige samariten och berätta
om de andra betydelseerna som
broder Welch tar upp. Fråga famil-
jemedlemarna: Hur har Jesus
Kristus hjälpt er? Hur har kyrkan
tagit hand om er? Hur kan ni

När du letar efter VDR-ringen som finns gömd i det här numret kan du tänka på dina favoritberättelser i skrifterna som hjälper dig att veta vem Jesus Kristus är.

FÖR UNGDOMAR

- 7 Affisch: Klä dig för framgång!
- 8 Mammas kylskåp *Emma E Sánchez Sánchez*
- 10 Visa vördnad för templet *Paul VanDenBerghe*
- 22 Frågor och svar: Min vän verkar vara mycket deprimerad och jag är rädd att hon till och med funderar på självmord. Vad ska jag göra?
- 34 Tio axiom till vägledning i ditt liv *Robert D Hales*
- 43 Råd och förslag: Hålla sams

34 Tio axiom till vägledning i ditt liv

”gå ... och göra som han”?

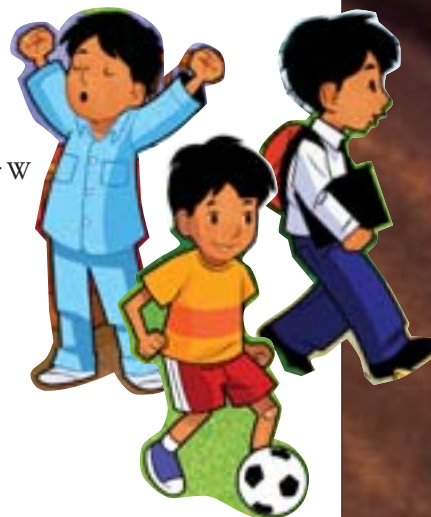
”Tio axiom till vägledning i ditt liv”, s 34: Gör i ordning papperslappar med de 10 axiomen och dela ut dem. Låt olika familjemedlemmar läsa ett axiom och diskutera på vilket sätt det är en livsregel. Fråga familjemedlemmarna om de har några axiom som de kan tillföra listan. Avsluta med att läsa de fyra sista styckena i artikeln.

”Stödja biskop Sheets”, s LS12: Be en familjemedlem att ställa sig upp och sträcka ut armarna. Lagg gradvis på mer och mer vikt på båda

händerna (till exempel genom att lägga på böcker på händerna). Be de andra familjemedlemmarna hjälpa till att hålla upp armarna allteftersom vikten ökas. Fråga vad det innebär att stödja någon. Läs berättelsen medan familjemedlemmarna lyssnar för att ta reda på hur Sheila stödde sin biskop. Skriv ner olika sätt som du och din familj kan stödja er biskop eller grenspresident på. Gör något tillsammans som familj som ni kan ta till er biskop eller grenspresident. (Ni kan till exempel baka kakor eller skriva ett tackkort.)

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Ett heligt ljus *James E Faust*
- LS4 Samlingsstunden: Jag ska följa honom i tro *Elizabeth Ricks*
- LS6 Från president Spencer W Kimballs liv: Räddad!
- LS8 Vad ska jag ha på mig? *Jennifer Rose*
- LS10 Försöker likna Jesus Överraskande saker *Augusto B* Att slåss är inte okej *Alan S*
- LS11 Färgläggningssidan
- LS12 Stödja biskop Sheets *Sheila Kindred*
- LS15 Särskilt vittne: Hur kan jag få ett vittnesbörd om skrifterna? *Russell M Nelson*

LS8 Vad ska jag ha på mig?

ÄMNET I DETTA NUMMER

LS = Lilla stjärnan	Missionsarbete, 40, 45,
Besöksundervisning, 25	LS2, LS10
Bön, 44, 46	Missämja, 43, LS10
Depression, 22	Mål, 34
Ekonomi, 34	Omvändelse, 40, 45
Exempel, 2, LS2	Primärföreningen, LS4
Familjen, 8, 40, 43	Prövningar, 34, 40, LS6
Familjens hemafton, 1	Självmord, 22
Frid, 20	Skriftstudier, LS15
Försoningen, 2	Stödja prästadömsledare, LS12
Handlingsfrihet, 34, LS8	Symbolism, 14, 26
Hemundervisning, 6	Tempel, 10, 14, 20, 34
Hjälpföreningen, 25	Tjänande, 46, LS2
Jesus Kristus, 2, 25, 26, LS4, LS11	Tro, LS4, LS11
Kimball, Spencer W, LS6	Undervisning, 6, 8, 44
Klädsel, 7, 10, LS8	Vittnesbörd, 2, 14, 20, 25, LS15
Kristuslik kärlek, 26, LS12	Vänskap, 22, 43, LS10
Liknelse, 26	

Inspirerande tankar

Var och en av er har ansvaret att stå som vittne om Jesu Kristi evangeliums eviga sanning. Ert ansvar är att öppna andra människors ögon "så att de vänder sig från mörker till ljus".

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Vittnesbörd

"Jag vill ge er mitt vittnesbörd. Jag vet att Gud vår evige Fader lever, att han är universums store Härskare och att vi är hans barn, och att han på något sätt hör och besvarar sina barns böner. Jag vill att ni ska veta att jag vet att Jesus är Kristus, den levande Gudens Son, att han lämnade sitt kungliga hem i himlen och kom ner bland människorna — hatad och smäddad av människorna — och att han gick omkring och gjorde gott. [Se Apg 10:38.] Han korsfästes på grund av människornas hat. Han uppstod den tredje dagen — som 'förstlingen av de insomnade'. (1 Kor 15:20) Jag vill att ni ska veta att Fadern och Sonen visade sig för pojken Joseph Smith och inledde denna underbara tidsutdelning — den största tidsutdelningen i världshistorien." (Möte för medlemmar i Söul i Sydkorea den 31 juli 2005.)

Hans offer för vår skull

"Jag är så oerhört tacksam för Jesu Kristi evangelium, för vittnesbördet om Frälsarens försoning. Jag tror på det av hela mitt hjärta, och jag lever för det, och jag vittnar om det

denna dag. Av alla händelser i människans historia finns det ingen som kan liknas vid Frälsarens försoning i fråga om betydelse och följder. Gud vare tack för hans dyrbara Sons gåva, han som vi alla är tack skyldiga för hans offer för vår skull." (Möte för medlemmar i Köpenhamn den 22 maj 2004.)

Jesu Kristi gudomliga mission

"Vi är en storslagen familj, sammansvetsade i en enhet av kärlek och tro. Vi har fått stora välsignelser, både som folk och som enskilda. Vi bär i vårt hjärta en fast och orubblig övertygelse om Herren Jesu Kristi gudomliga mission.

Han var den store Jehova i Gamla testamentet, Skaparen som under ledning av sin Fader skapade allting, 'och utan honom har inget blivit till, som är till'. (Joh 1:3) Han var den utlovade Messias som kom med 'läke-dom under sina vingar'. (Mal 4:2) Han gjorde underverk, han var den store helaren, uppståndelsen och livet. Han är det enda namnet under himlen genom vilket vi kan frälsas [se Apg 4:12] ...

Han kom som en gåva från sin evige Fader. 'Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom

inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.' (Joh 3:16)

I sin stora nåd lämnade han sin tron i himlen och kom till jorden för att födas i ett stall, i ett ockuperat land. Han gick längs Palestinas dammiga vägar, botade de sjuka, undervisade om läran och välsignade alla som tog emot honom ...

På Golgatas kulle gav han sitt liv för oss alla. Det är den största gåva som någon av oss någonsin kan få. Det är uppståndelsens och det eviga livets gåva. [Se L&F 14:7.]

Vi ärar hans födelse. Men utan hans död skulle den födelsen bara ha varit ännu en födelse. Det var återlösningen, som han åvågabringade i Getsemane örtagård och på Golgatas kors, som gjorde hans gåva odödlig, allomfattande och evig. Hans försoning för alla människors synder var stor. Han är uppståndelsen och livet, 'förstlingen av de insomnade'. (1 Kor 15:20) Tack vare honom kommer alla människor att uppresas ur sin grav.

Vi älskar honom. Vi ärar honom. Vi tackar honom. Vi dyrkar honom. För var och en av oss och för hela mänskligheten har han gjort det som ingen annan skulle ha kunnat göra. Gud vare tack för gåvan som var hans älskade Son — vår Frälsare, världens Återlösare, det felfria Lammet som frambars som ett offer för hela mänskligheten." (Möte för missionärer i Salt Lake City i Utah den 15 december 2002.)

Vi lever i en komplicerad tid. Vår tillflykt, vår frid, vår välfärd ligger i att göra Herrens vilja.

Kristi evangeliums eviga sanning. Ni har ansvaret att öppna ögonen på andra 'så att de vänder sig från mörker till ljus, från Satans makt till Gud.'" (Möte för medlemmar i Nairobi i Kenya den 4 augusti 2005.)

Vår tillflykt, vår frid

"Vi lever i en komplicerad tid. Vi ställs inför mycket allvarliga problem. Några av oss drabbas av sjukdom, av ekonomiska svårigheter, av oro och bekymmer över många saker. Vår tillflykt, vår frid, vår välfärd ligger i att

Stå som vittne

"Jag tänker i kväll på det förunderliga tillfälle då Paulus beskriver sin upplevelse på vägen till Damaskus. Han såg ett ljus från himlen och hörde en röst tala till honom. Och han föll till marken och sade: 'Vem är du, Herre?'

Och Jesus sade: 'Stig upp och stå på fötterna! Ty jag har visat mig för dig för att utse dig till tjänare och vittne ...

för att du skall öppna deras ögon, så att de vänder sig från mörker till ljus, från Satans makt till Gud.' (Apg 26:15–16, 18)

Jag tror att uppmaningen som Herren gav till Paulus gäller oss alla. 'Stig upp', säger han, 'och stå på fötterna! Ty jag har visat mig för dig för att utse dig till tjänare och vittne.'

"Var och en av er har ansvaret att stå som vittne om Jesu

göra Herrens vilja.” (Stavskonferens i Australien den 12 februari 2005.)

Värdiga att besöka templet

”Jag uppmanar varje far och make att se till att han är värdig att ta sin hustru och sina barn till templet. Det finns inget i hela världen som kan ersätta detta. Det är den största välsignelse som något äkta par kan få. Skjut inte upp det. Börja i dag, om du behöver omvända dig, och bli värdig att få en tempelrekommendation.” (Möte för medlemmar i Santiago i Chile den 11 mars 2006.)

Exempel på rättfärdigt leverne

”Vi börjar bli kända som ett bra folk, ett vänligt folk, ett kärleksfullt folk som vill hjälpa och välsigna människor runtomkring oss. Himlen ler över oss, och det tillkommer var och en av oss att i gengäld leva rättfärdigt och göra Herrens vilja.” (Stavskonferens i St George i Utah den 27 februari 2005.)

Stå mer rakryggade

”Vi lever i en värld full av smuts och omoral och svårigheter. Höj dig över detta, stå mer rakryggad, lämna världen bakom dig och lev som Herren vill att du ska leva ...

Vi börjar bli kända som ett bra folk, ett folk som är villigt att hjälpa andra.

Vi har så mycket att ge. Tänk bara på allt vi har att erbjuda. Andra människor förstår inte Guds sanna natur. De hålls fortfarande kvar av fjärde århundradets nicenska trosbekännelse, vilket jag inte kan förstå. Men vi har en fullkomlig kunskap om Guds natur som har kommit genom profeten Joseph Smiths första syn. Han såg Gud. Han hörde honom tala. Han såg hans Son. Han hörde honom tala, och han kunde tala med dem. Det fanns ingen tvekan hos honom angående Guds sanna natur. Vad underbart detta är. I skrifterna står det: 'Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.' (Joh 17:3)

Det är en stor och förunderlig gåva som vi har att ge till världen — en riktig förståelse av Gud. Vi är hans barn. Vår nationalitet har ingen betydelse. Det spelar ingen roll var vi föddes. Det spelar ingen roll om vårt hår är mörkt eller ljust. Det spelar ingen roll vilken form våra ögon har. Var och en av oss är ett Guds barn. Han är universums store Gud, men han är också vår Fader som vi kan gå till i bön. Vi vet, jag vet, ni vet, att han hör och besvarar våra böner ... Vad underbart och förunderligt detta är." (Möte för medlemmar i Vladivostok i Ryssland den 31 juli 2005)

Predika evangeliet

"Gå ut och predika om verket. Den första förpliktelse som lades på denna kyrka, redan innan den organiserades, var förpliktelsen att gå ut och undervisa om evangeliet. Den förpliktelsen har aldrig lyfts bort. Den har blivit kvar hos oss sedan dess." (Möte för missionärer i Columbia i South Carolina den 20 nov 2004)

Denna sista tidsutdelning

"Vad underbart det är att [Gud] har sett med välbehag på denna sista tidsutdelning, tidernas fullhets utdelning,

att han har återställt sitt verk med alla tidigare utdelningars kraft, härlighet och sanning i denna stora och slutliga tidsperiod ...

Jag vet att Gud vår evige Fader lever och älskar oss; att Jesus är hans älskade Son, vår Återlösare, vår Frälsare, vår Herre, vår Vän; att Joseph

Smith var och är en profet; att denna kyrka är sann; att det är deras verk som återställts till jorden till välsignelse och lycka för oss." (Regionkonferens i Salt Lake City i Utah den 4 maj 2003.) ■

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Låt en familjemedlem läsa ett eller två stycken högt från var och en av de tre första delarna som handlar om Frälsaren. Be familjemedlemmarna berätta hur de känner för Herren, för hans offer och för hans mission. Bär också ditt vittnesbörd.
2. Återge för familjemedlemmarna de delar som innehåller en uppmaning från president Hinckley. Låt familjemedlemmarna lyssna efter och ange vilka uppmaningar profeten ger. Inbjud familjen att välja en uppmaning som de ska arbeta på tillsammans.
3. Visa familjen en av bilderna från artikeln. Fråga vad det är som händer på bilden, varför det är viktigt och vad vi kan lära oss av det. Läs orden från president Hinckley som har att göra med bilden. Avsluta med ditt vittnesbörd.

KLÄ DIG FÖR FRAMGÅNG!

A photograph of a person's legs from the knees down. They are wearing a light pink, pleated skirt. The left leg is in a white ballet slipper, and the right leg is in a bright yellow rain boot. The background is dark, and the lighting is dramatic, highlighting the contrast between the two footwear choices.

GÖR INGA DÅLIGA VAL SOM FÅR DIG ATT SNUBBLA.
(Se Vägledning för de unga [2002], s 14-16.)

Mammas kylskåp

Hur använde mamma ett konstigt gult kylskåp för att undervisa oss? Genom att låta det visa oss vad som betyder mest.

EMMA E SÁNCHEZ SÁNCHEZ

Jag minns inte att jag såg min pappa gråta under mammas begravning eller någon annan gång under hennes sista dagar. Han verkade vara den som tröstade alla andra. Men en kväll efter begravningen såg jag pappa gråta framför vårt gamla kylskåp medan han tittade på allt som mamma hade satt upp där. Kylskåpet var täckt av minnen från mammas liv.

När mina föräldrar gifte sig så köpte de kylskåpet begagnat. Mamma tog på sig uppgiften att måla det med en konstig gul färg som jag inte sett på något annat kylskåp. (Det slutade med att hon också målade golvet, några andra möbler och en ny klänning.) Men vi såg bara den konstiga gula färgen när kylskåpet gick sönder och behövde en reservdel och mamma tog bort allt som satt på det.

Färgen syntes inte eftersom mamma hade täckt kylskåpet med allt möjligt: en rolig serie från dagstidningen, ett välkänt citat, ett foto av pappa, skriftställen som hon skulle lära sig utantill, en räkning från kemptvätten, en annons för en produkt, ett brev som skulle besvaras, ett recept, inköpslistan, telefonlistan över medlemmarna i församlingen och till och med våra betygskort. Allteftersom vi växte upp satte hon upp listor på sysslor, scheman och meddelanden för hela familjen. Vi hade ingen svart tavla

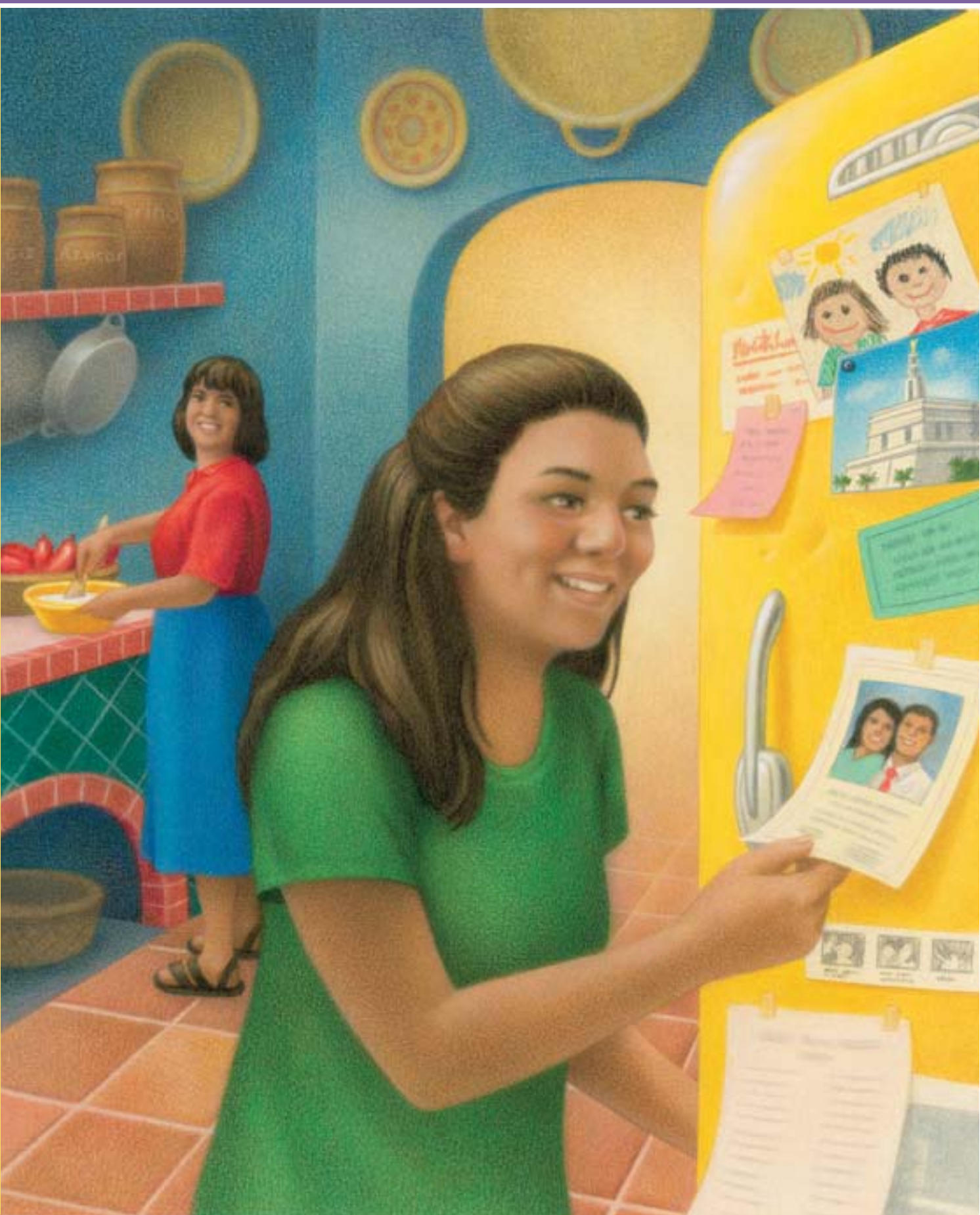
eller anslagstavla så våra föräldrar satte också upp evangeliebilder på kylskåpet.

I februari brukade mamma sätta upp ett stort hjärta med alla våra namn på. I mars satte hon upp sitt bröllopsfoto och en lista på några saker som hon önskade sig till sin födelsedag. Juni tillägnade hon pappa eftersom det var den månad då han fyllde år — hon gjorde samma sak de månader då vi föddes. I september satte hon upp den mexikanska flaggan. I november, den månad då mina föräldrar särskilt tänkte på sina förfäder, satte mamma upp bilder på släktingar som en inbjudan att prata om dem. I december satte hon upp en liten julkrubba som hon hade gjort i tyg.

När någon av oss åkte ut som missionär satte mamma upp ett missionärsfoto på kylskåpet och tog inte ner det igen förrän vi hade kommit hem. När mammas enda bror dog satte hon upp en bild av honom och henne tillsammans, och tog aldrig ner den igen. Hon sade aldrig något, men när vi såg henne titta på bilden, djupt försjunken i tankar, så visste vi hur mycket hennes bror betydde för henne.

Kylskåpet och mamma tillsammans höll vår familj enig.

I dag i mitt eget hem finns det ett kylskåp som, trots att det är nytt och inte har en konstig gul färg, börjar lära sig sin plikt att hålla ihop och undervisa familjen. Där sitter det gamla fotot av mina föräldrar på deras bröllopsdag, ett annat av min moster och så ett formlost konstverk som mina barn har gjort. Och när jag tittar på dessa saker så tänker jag på mamma och tackar henne för att hon lärde mig förstå hur ett kylskåp inte bara kan ge oss näring genom att hålla maten kall, utan också på andra sätt. ■

VISA VÖRDNAD

Unga sista dagars heliga i Sydafrika vet att Herrens hus förtjänar deras djupa respekt.

PAUL VANDENBERGHE
Kyrkans tidningar

Naledi Mqokozo har besökt tempelområdet sedan hon var liten. Och nu när hon är äldre och ofta besöker templet så kan man säga att templet finns hos henne — i hennes hjärta och i hennes tankar. ”Jag har en bild av templet i Johannesburg på mitt rum”, säger Naledi, 17 år. ”Jag satte upp bilden på väggen så att jag alltid ska tänka rena tankar och känna Andens närvaro.”

Det är lite regnigt den här morgonen i Johannesburg i Sydafrika. Men regnet har inte dämpat glädjen för Naledi eller de andra ungdomarna från Ennerdale gren i Johannesburgs stav som har kommit till templet för att utföra dop för de döda. Naledi är här därför att hon ”ville se templet igen och få känna Herrens ande”. För Naledi är en dag i templet inte en vanlig dag. ”Det är ett speciellt tillfälle och en speciell stund”, säger hon, ”så vi bör klä oss och uppföra oss på ett särskilt sätt.”

Naledi inser att templet är en helig plats: ”Vi ska vara mycket vördnadsfulla i templet för det är Guds hus och den Helige Anden finns därinne. Därför ska vi förbereda oss och uppträda moraliskt och vara rena och respektfulla.”

Helgat åt Herren

Templen är bokstavligt talat Herrens hus. Faktum är att på varje tempel finns inskriptionen ”Herrens hus, Helgat åt Herren”. Templen är de heligaste platserna för dyrkan på jorden. Eftersom templet är heligt och eftersom arbetet som utförs där är heligt så måste alla som kommer dit vara rena och värdiga. I en uppenbarelse till profeten Joseph Smith lovade Frälsaren:

”Om mitt folk bygger mig ett hus i Herrens namn och icke tillåter något orent att inkomma däri ... så skall min härlighet vila därpå,

ja, jag skall vara närvarande där, ty jag vill ingå däri, och alla de renhjärtade, som komma in där skola se Gud.” (L&F 97:15–16)

Betyder det att alla som kommer till templet får se Gud? Äldste David B Haight (1906–2004) i de tolv apostlarnas kvorum förklarade:

”Det är sant att några verkligen har sett Frälsaren, men när vi tar ordboken till hjälp finner vi att ordet *se* har många andra betydelser, till exempel att lära känna honom, urskilja honom, uppskatta honom och hans verk, inse hur viktig han är eller att börja förstå honom.

Sådana himmelska upplysningar och välsignelser finns tillgängliga för oss var och en.”¹

Louis Groenewald, president för templet i Johannesburg, säger att kyrkans ungdomar kan förvänta sig att lära sig mer om Frälsaren och mer om sig själva i dessa heliga byggnader. ”Templet ger inte bara heliga tillfällen att utföra arbete

FÖR TEMPLET

Motsatt sida: Letsoalo Tumi står utanför templet i Johannesburg. Ovan: Henry Mkhonza är ett föredöme i fråga om vördnad. Infällt (från vänster till höger): Henry Mkhonza, Grace Nkosi, Palesa Mqokozo och Lindiwe Morei träffar tempelpresidenten Louis Groenewald.

för de döda”, säger han. ”Det förbereder också ungdomarna för att uppleva fullheten i detta liv och i nästa.” Välsignelserna av att tjäna i templet är många.

Fyra stora välsignelser

För det första, säger president Groenewald, när ungdomarna besöker templet har de förmånen att komma närmare sin Fader i himlen och Frälsaren i hans hus. Det är det äldste

Ungdomar
som besö-
ker templet
har förmånen att
komma närmare
Frälsaren i hans hus.

Haight menade när han sade att templet är en plats där man lär känna Herren.

För det andra får de tillfälle att tjäna osjälviskt. President Groenewald säger att detta slags tjänande "är grunden till kristuslik kärlek och Kristi ande". Han fortsätter: "Förhoppningsvis kommer ungdomarna att utföra dop för de döda ofta, och detta leder så småningom till att de får sin begåvning och har möjlighet att beseglas. Dessa förrättningar öppnar porten till obegränsade välsignelser i evigheten."

Tempelförrättningarna är den tredje stora välsignelsen som president Groenewald betonar: "Utan dessa förrättningar kan vi varken uppleva livets fullhet eller upphöjelsens fullhet." Begåvningen och tempelvigseln är två av dessa förrättningar. Begåvningen består av en serie instruktioner och av förbund, eller löften, som vi ingår att leva rättfärdigt och följa Frälsarens lärdomar. Tempelvigsel är den förrättning som beseglar man och hustru tillsammans med deras barn för evigt.

Och för det fjärde "får templet allting att falla på plats", förklarar president Groenewald. Han säger att allt det som ungdomarna får lära sig i kyrkan bekräftas och sammanförs

Överst: Naledi Mqokozo har en bild av templet i Johannesburg i sitt rum som hjälper henne att känna Anden. Ovan (medurs från vänster): Roxanne Cockrell, Vincent Maiete, Kyle Zeeman och Jimmy Plaatjies trivs i omgivningen runt templet.

i templet. Och alla dessa lärdomar kretsar kring Jesu Kristi försoning och frälsningsplanen. I templet "blir evangeliet en enda stor upplevelse".

Frid i templet

"Det här är Herrens hus, så vi behöver visa respekt och vara lugna", säger Vincent Maiete, 17 år, från Ridgeway församling. Vincent kom till templet tidigt på morgonen tillsammans med andra ungdomar från sin församling, bland annat Roxanne Cockrell, Jimmy Plaatjies och Kyle Zeeman.

Roxanne, 14 år, säger: "Jag valde att komma till templet i stället för att sova." Men det var

värt att gå upp tidigt för. Hon är glad att hon valde att utföra dop för de döda tillsammans med sina vänner. "Jag hjälpte människor. Det var en fin upplevelse."

Kyle, 17 år, tittar sig omkring på det vackra tempelområdet. Allting är lite fuktigt efter det tidiga morgonregnet. "Det finns ett lugn här som man inte hittar någon annanstans", säger han. "Ibland måste man göra små uppföringar för att komma hit, men det känns bra att komma. Jag vill gifta mig i templet."

"Att ha ett tempel här i Sydafrika betyder en hel del", säger Jimmy, 20 år. "Vi kan utföra de här särskilda förrättningar, döpas för våra släktingar som har dött. Det är en stor välsignelse för oss. Anden är stark, särskilt när man är inne i templet. Också när man är utanför kan man känna friden."

Klädda för att visa respekt

Palesa Mqokozo, 14 år, från Ennerdale gren, har alltid på sig sina finaste kläder när hon kommer till templet. "Jag klär mig så här av respekt för vår himmelske Fader", förklarar hon. Hon har denna respekt på grund av hur hon känner sig när hon kommer till templet. "När man kommer in i Herrens hus så känner man inte några frestelser. Man vet att allt är rätt här. Man kan inte göra fel."

President Groenewald ler när han säger: "Ungdomarna kommer lämpligt klädda till templet. Vad är lämplig klädsel? Det är fina söndagskläder." Det är samma kläder som man har på sig när man går på sakramentsmötet. "Deras kläder ska vara prydliga och lämpliga för söndagen — det bästa de har", säger han. "Det är normen."

Henry Mkhonza, 18 år, också från Ennerdale gren, står med händerna knäppta när han pratar om templet. Henry ser ut som en missionär — en kallelse han har förberett sig för länge. "Vörndnad är vad folk ser — hur man klär sig, hur man uppför sig. Det avspeglar till stor

"Begagna er av tillfället att döpas för de döda. Och låt sedan denna heliga erfarenhet bli ett ankare i ert liv, så att ni alltid och under alla

omständigheter uppträder så, att ni när tiden är den rätta, kan få ett särskilt kreditkort av Herren, ja, en rekommendation till hans heliga hus, för att där åtnjuta alla dess välsignelser och privilegier."

Se president Gordon B. Hinckley, "Håll templet heligt", *Nordstjärnan*, juli 1990, s 46.

del vem man är", säger han.

"Om man är vörndnadsfull i sin klädsel så behöver man egentligen inte säga så mycket. Folk kan se på kläderna vad som är viktigt för en."

"Det har betydelse hur vi klär oss", instämmer Stephanie Madhav, 16 år, från Ennerdale gren, "för templet är så magnifikt. Det är Herrens hus, så vi klär oss som om vi var i Herrens närhet."

Vad dessa ungdomar har insett är att de visar respekt och vörndnad genom att klä sig lämpligt och vara välfriserade. "Allt blir en symbol för ett storslaget arv", säger president Groenewald. "Det handlar till exempel inte om den vita skjortan, utan egentligen om symbolen för renhet. De som inte ser klart ser *symbolen* som ett *föremål*. En vit skjorta är helt enkelt en symbol för renhet. Det handlar inte om mode eller stil, det handlar om att till det yttre visa att man i hjärta och sinne vill följa de levande profeterna."

Förberedda för framtiden

Man kan se frid i hjärta och sinne, glädje i tjänande och självförtroende i ansiktena på dessa unga män och unga kvinnor från Johannesburg. Eftersom de har en bestämd känsla för templets heliga natur och de välsignelser som finns tillgängliga i dessa heliga hus så är de föredömen i rättfärdighet för andra.

Templets välsignelser är tydliga hos dessa ungdomar i Sydafrika, precis som president Groenewald lovade. "Ungdomarna får en känsla för sitt utvalda systemskap och broderskap", säger han. "De har fått större självförtroende när det gäller att gå ut och göra Herrens arbete. Den känslan kommer att ta dem igenom alla svårigheter. Ja, i templet förbereder Herren ungdomarna för deras framtid." ■

FOTNOT

1. Se "Templen och arbetet däri", *Nordstjärnan*, jan 1991, s 58.

Varför

symboler?

Herren använder symboler för att undervisa om eviga sanningar i templet. Här får vi förklaringen på varför.

I templet får vi möjlighet att lära på ett sätt som vi inte är vana vid. "Varje tempel är ett hus för lärdom", säger äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum. "Där undervisas vi på Mästarens sätt. Hans sätt skiljer sig från andras metoder. Hans sätt är anrikt och fyllt av symbolik. Vi kan lära mycket genom att begrunda det som varje symbol i verkligheten står för."¹

En evangeliesymbol kan vara ett föremål, en händelse, en gärning eller en lärdom som representerar en andlig sanning. Sakramentets bröd och vatten, till exempel, representerar Jesu Kristi kropp och blod. Symbolism som undervisningsmetod är lika gammal som Adam, som fick lära sig av en ängel att förstingarna i hans hjordar, som han fått befallning om att offra, var "en sinnebild

på offret av Faderns Enfödde". (Moses 5:7) Liksom Adam behövde hjälp med att förstå offrets symbolik kanske vi behöver vägledning för att förstå den "forntida och rika" metod som Herren använder sig av för att undervisa oss om evangeliets högsta prästädomsförrättningar.

Följande information från skrifterna, kyrkans ledare och andra lärda i kyrkan kan hjälpa oss att bättre förstå den rika symbolism som används i templet.

Varför använder sig Herren av symbolism?

"Se, allting har sin avbild och allt är skapat och danat för att vittna om mig, både det som är timligt och det som är andligt, det som är i himlarna ovan [och] det som är på jorden." (Moses 6:63)

"Symbolism är ett universellt språk ... Symboler ger färg och styrka åt språket samtidigt som de fördjupar och berikar vår förståelse. Symboler

Symbolism som undervisningsmetod är lika gammal som Herrens instruktioner till Adam och Eva.

Iallt från kläderna som bärs i templet till dekoren och till ceremonierna som utförs där har symboler en viktig roll i undervisningen om vår sanna natur och den gudomliga plan Gud har för vår upphöjelse.

hjälp oss att ge begrepp åt tankar och känslor som vi annars kanske inte kan förklara med ord. De tar oss bortom orden och hjälper oss uttrycka våra känslor på ett värt sätt. Ett symboliskt språk döljer vissa doktrinära sanningar för orättfärdiga och skyddar därmed heliga ting från eventuellt förlöjligande. Samtidigt uppenbarar symboler sanning för de andligt uppmärksamma ...

Symbolism är det språk genom vilket alla evangeliets förbund och frälsande förrättningar har uppenbarats. Från det att vi nedsänkts i dopets vatten till dess vi knäböjer vid

templets altare tillsammans med vår utvalda livskamrat i det eviga äktenskapets förrättning, så skrivs varje förbund vi ingår med symbolismens språk.”²

”Väsentliga förrättningar i evangeliet symboliserar försoningen. Dop genom nedsänkning symboliserar Återlösarens död, begravning och uppståndelse. Genom att ta del av sakramentet förnyar vi dopförbunden och minns på nytt Frälsarens sargade kropp och blodet han utgöt för oss. Templets förrättningar symboliserar vår förlikning med Herren och beseglar familjer för evigt.”³

Vilka är några av symbolerna som används i templet?

”I templet är alla klädda i vitt. Vitt är symbolen för renhet. Ingen ören person äger rätt att inträda i Guds hus. Dessutom symboliserar den enhetliga klädseln att inför Gud, vår himmelske Fader, är alla människor likvärdiga. Tiggaren och bankiren, den lärde och den olärde, prinsen och fattighjonet sitter sida vid sida i templet och de är alla lika värdefulla om de lever rättfärdigt inför Herren Gud.”⁴

”Det finns ... speciella underkläder som kallas tempelklädnaden, eller det heliga prästadömet klädnad, som bärs av medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som erhållit sin tempelbegåvning.

Denna klädnad, som bärs dag och natt, fyller tre viktiga syften. Den är en påminnelse om de heliga förbund som ingåtts med Herren i hans heliga hus, en skyddande klädsel för kroppen och en symbol för det anständiga sätt att klä sig och leva som bör karakterisera alla ödmjuka efterföljare till Kristus.”⁵

Varför kan vi finna en del av symboliken i templet på andra platser i världen?

”Jag vill påstå att anledningen till varför tempelbyggnade och tempeldyrkan har funnits i alla tidsåldrar, på alla platser och bland alla folk är att evangeliet uppenbarades för Adam i sin fullhet, och att alla religioner och religiösa seder därför kan härledas till kvarlevor av sanningen som gavs till Adam och som fördes vidare av honom till patriarkerna. De tempelför rättningar som då var nödvändiga utfördes säkerligen på den tiden och förvanskningar av dessa har, helt naturligt, förts vidare genom århundradena. De som förstår evangeliets eviga natur, vilket planerades innan jorden skapades, förstår tydligt varför hela världshistorien verkar kretsa kring tempelbyggnade och användandet av tempel.”⁶

”Samma jämförande studier som uppenbarade det gemensamma mönstret för alla forntida religioner — ett fenomen som nu kallas ’patternism’ — har också visat den process varigenom detta mönster har spridits runtom i världen — under det att det slitits sönder i småbitar, av vilka urskiljbara kvarlevor kan återfinnas i nästan varje land och tidsperiod ...

Återuppfann Joseph Smith templet genom att åter sammanföra alla fragment — från judendomen, ortodox religion, frimurarorden, gnostikerna, hinduismen, egypterna och så vidare? Nej, det är inte så det går till. Ytterst få av fragmenten fanns tillgängliga på hans tid, och

arbetet med att föra dem samman påbörjades först, som vi har sett, i slutet av artonhundratalet. Också där dessa knappa fragment finns tillgängliga kan de inte komma samman av sig själva för att utgöra en helhet. Än idag vet inte de lärda som samlar fragmenten vad de ska göra med dem. Templet ska inte härröra från dem, tvärtom ... Att något så fullkomligt, följdriktigt och genialt kunde framställas vid ett tillfälle och på en plats — över en natt, så att säga — är tillräckligt bevis för en särskild tidsutdelning.”⁷

Hur lär vi oss det som Gud vill att vi ska lära oss i hans heliga hus?

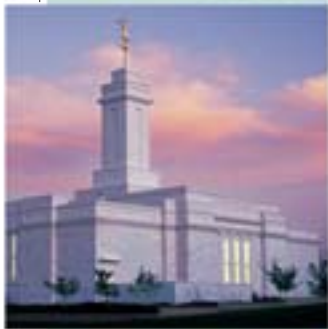
”Vi ska få ’kraft från höjden’ (L&F 95:8) i templet, genom templet och från templet. Kristus är källan till den kraften. Templet är hans. Varje symbol i och utanför denna heliga byggnad pekar på honom och vidarebefordrar den Helige Anden, liksom en kopp bär vatten.”⁸

”Ingen människa kan återvända från templet och ha fått den begåvning hon borde, såvida hon inte bortom symbolerna har sett den storslagna verklighet som symbolerna representerar ...

Till den man eller kvinna som går genom templet med öppna ögon och ger akt på symbolerna och förbunden och gör en ständigt ansträngning att förstå dess fulla betydelse, kommer Gud att tala sitt ord och uppenbarelsen kommer. Begåvningen är så rik på symboler att endast en dåre skulle drista sig till att beskriva den. Den är så full av uppenbarelsen för dem som använder sin styrka till att söka och se, att inga mänskliga ord kan förklara eller förtydliga de möjligheter som innefattas i tempeltjänsten. Begåvningen som gavs genom uppenbarelsen kan bäst förstås genom uppenbarelsen, och för dem som ivrigast söker, med rent hjärta, blir uppenbarelsen störst.”⁹

”Jämför uttydningen av symboliken med andra uppenbarelsen och övrig kunskap om evangeliet ... Försök sammanföra uttydningen av en symbol med den

Innan vi kommer till templet måste vi förbereda oss andligt för att kunna uppskatta och förstå den undervisning vi får där. Därför finns det ett tillvägagångssätt varigenom kyrkans ledare kan bedöma om vi är värdiga och redo att delta.

allmänna kunskapen om evangeliet. Det spelar ingen roll hur intelligent eller logisk eller genial vår uttydning av en viss symbol är, om den motsäger det som redan uppenbarats i andra sammanhang så kan vi anta att den är fel.”¹⁰

”Om du besöker templet och kommer ihåg att undervisningen där ges med hjälp av symboler, har du aldrig rätt inställning om du inte kommer ut därifrån med ett vidgat perspektiv, med en känsla av att ha blivit lite mer upphöjd och med större kunskap om andliga ting. Undervisningsplanen är mästerverk. Den är inspirerad. Herren, den störste av lärare, undervisade själv sina lärjungar i liknelser, ett sätt att med symboler framställa sanningar som annars skulle vara svåra att förstå.”¹¹

”Tempelbesök utgör ingen garanti för att vi blir bättre, men de inbjuder oss kraftfullt och uttryckligt att bli bättre. Världens sätt blir ständigt understött — borde inte himlens sätt också bli det?

Tempeltjänst utgör ingen tillflykt undan världen utan bekräftar behovet av att vi gör bättre ifrån oss i världen medan vi förbereder oss för en annan, mycket bättre värld. Att vara i Herrens hus kan således hjälpa oss att skilja oss från världen så att vi kan ha större inflytande i världen ...

Lärdomarna i templet tar oss bortom tid och rum. Där lär vi oss sådant som är mycket speciellt, ja, ibland ’för underbart för [oss]’ (Job 42:3), vilket kräver upprepade besök och bön innan vi börjar förstå.”¹²

Varför säger man att tempelceremonin är helig, inte hemlig?

”I en av de första uppenbarelserna i denna tidsutdelning sade Herren att det var hans vilja att ett heligt hus skulle byggas, med

löfte om att hans härlighet skulle vila därpå och att hans närvaro skulle kännas där och att han skulle komma dit, och att alla renhjärtade som kom dit skulle få se Gud, på ett villkor. Det villkoret var att de inte tillät ’något orent att inkomma däri, att det icke bliver befläckt’. ([L&F] 97:15–16) I lydnad mot denna instruktion skyddas dessa heliga tempel noga, inte för att de måste hemlighållas, utan för att arbetet som utförs däri är heligt, och man förbjuder personer att inträda som enligt Herrens föreskrifter anses ’orena’ i det att de inte håller hans bud.”¹³

”[Templets] förrättningar är inga djupa, mörka hemligheter som ska undanhållas världen ... Den grundläggande tanken med förrättningarna från Moses tid tillbaka till Adam är avskildhet från världen. Begåvningen representerar steg varigenom man frigör sig från en fördärvad, sekulariserad, osund miljö ...

Det viktiga är att *jag* inte avslöjar det. Det måste vara heligt för *mig*. Jag måste omhulda detta heliga område som inte får kränkas ... För mina förbund är en ensak mellan mig och min himmelske Fader.”¹⁴

”Vi diskuterar visserligen inte tempelförrättningarna utanför templet, men avsikten har aldrig varit att kunskapen om dessa tempelceremonier skulle förbehållas en liten skara som skulle vara förpliktigad att se till att andra aldrig skulle få kunskap om dem. I själva verket förhåller det sig tvärtom. Vi är angelägna om att uppmana varje själ att uppfylla kraven och förbereda sig för att komma till templet ...

Förrättningarna och ceremonierna i templet är enkla. De är vackra. De är heliga. De är konfidentiella för att inte uppenbaras för dem som är oförberedda. Nyfikenhet är inte det samma som förberedelse. Brinnande intresse är i sig inte förberedelse. Förberedelser för

att mottaga förrättningarna innefattar de grundläggande stegen: tro, omvändelse, dop, konfirmation och den mognad och värdighet den bör ha som inbjuds att gästa Herrens hus.”¹⁵ ■

SLUTNOTER

1. "Personlig förberedelse för tempelvälsignelser", *Liabona*, juli 2001, s 38.
2. Joseph Fielding McConkie och Donald W Parry, *Guide to Scriptural Symbols* (1990), s 1.
3. Russell M Nelson, "Försoningen", *Nordstjärnan*, jan 1997, s 33.
4. John A Widtsoe, "Looking toward the Temple", *Improvement Era*, okt 1962, s 710; se också *Unga kvinnor* 3, s 61.
5. Carlos E Asay, "Tempelklädnaden: 'Ett yttre tecken på en inre beslutsamhet'", *Liabona*, sep 1999, s 35.
6. John A Widtsoe, "Symbolism in the Temples", i *Saviors on Mount Zion*, red av Archibald F Bennett (1950), s 163.
7. Hugh Nibley, "What Is a Temple", i *The Collected Works of Hugh Nibley: Volume 4—Mormonism and Early Christianity*, red av Todd M Compton och Stephen D Ricks (1987), s 366–367, 383.
8. Truman G Madsen, *The Radiant Life* (1994), s 118.
9. John A Widtsoe, "Symbolism in the Temples", s 168; se också *Nordstjärnan*, juli 1992, s 17.
10. Gerald N Lund, "Understanding Scriptural Symbols", *Ensign*, okt 1986, s 24.
11. Boyd K Packer, "Det heliga templet", *Nordstjärnan*, juni 1992, s 18.
12. Neal A Maxwell, *"Not My Will, But Thine"* (1988), s 133–134.
13. Harold B Lee, *Decisions for Successful Living* (1973), s 137.
14. Hugh Nibley, "Return to the Temple", i *The Collected Works of Hugh Nibley: Volume 12 — Ancient History, Temple and Cosmos*, redigerad av Don E Norton, (1992), s 61, 64.
15. Boyd K Packer, "Det heliga templet", *Nordstjärnan*, juni 1992, s 17.

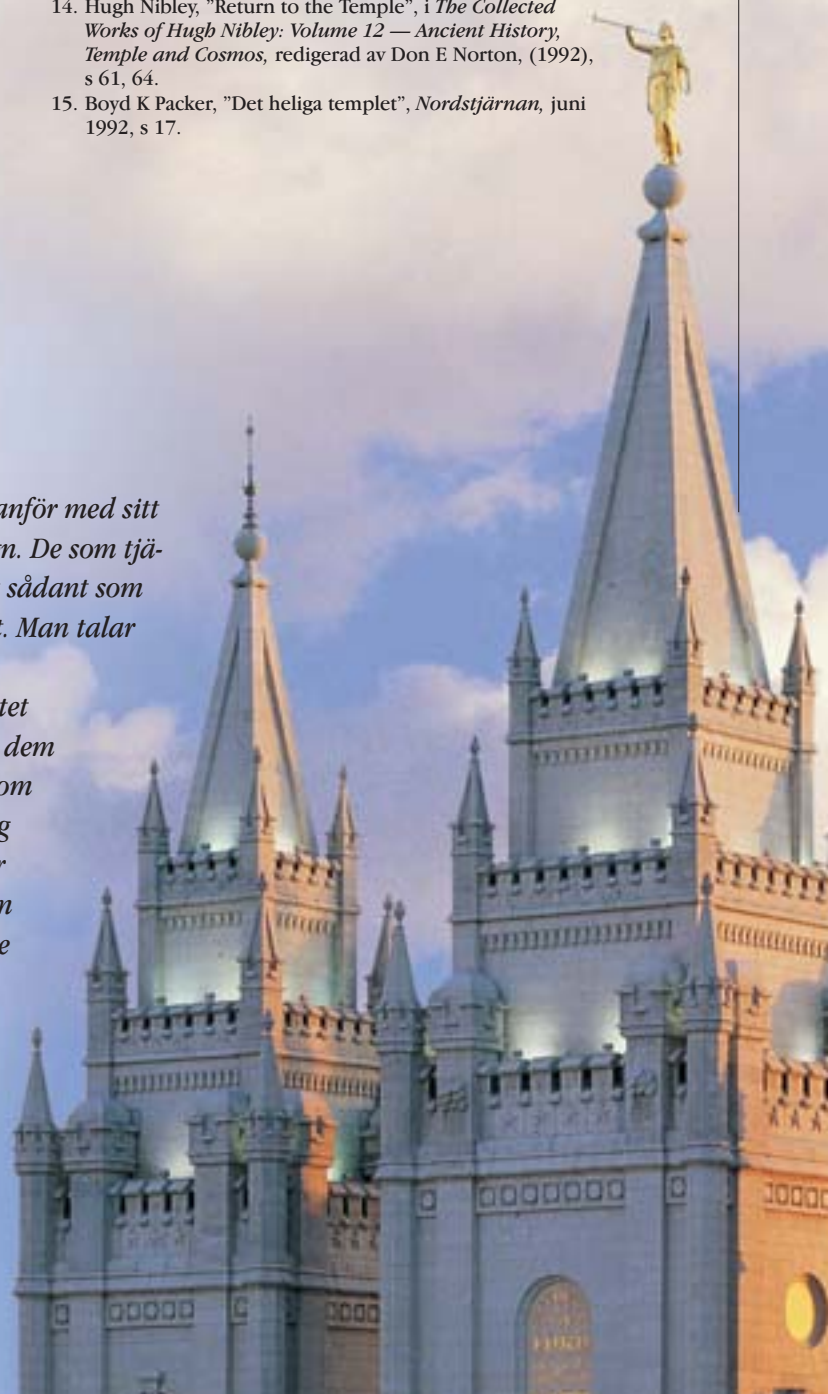
En helgedom för tjänande

"Inuti templet ... lämnas [världen] utanför med sitt larm och jäkt. I Herrens hus råder lugn. De som tjänar honom här vet att de ägnar sig åt sådant som bör evigheten till. Alla är klädda i vitt. Man talar tyst. Tankarna är upphöjda.

Detta är en tjänandets helgedom. Det mesta av arbetet som utförs i detta heliga hus sker ställföreträdande för dem som passerat dödens slöja. Jag vet inget annat arbete som kan jämföras med detta. Mer än något annat arbete jag känner till liknar det Guds Sons ställföreträdande offer för hela människosläktet. Inget tack förväntas från dem i nästa värld som det heliga arbetet utförs för. Det är de levandes sätt att tjäna de döda. Detta slags tjänande är ren osjälviskhet."

president Gordon B Hinckley, "Salt Lake-templet", *Nordstjärnan*, nov 1993, s 5.

Ljuvlig den frid som templet ger

Medlemmar berättar om den frid de har känt genom att besöka templet.

Glädjen i ett tempeläktenskap

Vi har båda haft en önskan att gifta oss i templet sedan vi var små. Vi hade förberett oss och hållit oss värdiga att komma till ett heligt tempel en dag. När vi bestämde oss för att gifta oss fick vi en stor välsignelse: Ett annat par gjorde det möjligt för oss att åka till templet i Hongkong, så långt från vårt hem i Indonesien, och vi beseglades där den 17 februari 2004.

Vi kände en enorm glädje när vi knäböjde vid altaret och vi försäkrades om att vår kärlek var evig och att vi skulle vara ett par för tid och evighet. Vi är tacksamma för att få uppleva templets välsignelser. Vi är tacksamma för att vi kan döpas för våra förfäder och göra så att de kan ta emot sin begåvning och beseglas som eviga familjer. Det finns ingen annan glädje som kan ersätta glädjen i att utföra tempelförrättningar.

Edi och Lisa Rochadi, Indonesien

Fjärran från världen

När jag bodde i Argentina åkte jag två gånger till templet i Buenos Aires

— en gång för att ta emot min begåvning och en gång för att utföra förrättningar för de döda. Ord kan inte beskriva vad jag känner när jag är i templet. Vad jag kan säga till er är hur fjärran från världen jag känner mig där och hur glad jag blir när jag tänker på att åka tillbaka dit. Jag kan vittna om den Helige Andens sällskap, kärlek och tröst. Jag vet med säkerhet vilken kärlek vår himmelske Fader har visat mig och mina bröder och systrar genom att ge oss evangeliet och profeterna.

Norma Rodríguez, Israel

Underbara välsignelser

När jag bodde med min man och våra två små pojkar i San Diego i Kalifornien hade jag den underbara möjligheten att besöka templet varje vecka. En gång när jag deltog i tempelförrättningar till förmån för en avliden syster kändes det som om jag deltog i förrättningarna för första gången. Jag satt med vidöppna ögon och insöp allt jag fick lära mig. Min själ hungrade verkligen efter det

som jag undervisades om.

Det var underbart att tänka på de välsignelser som denna syster och hennes efterkommande fick löfte om genom tempelförrättningen. Den glädje och tacksamhet jag kände är nästan omöjlig att beskriva. Jag grät öppet. Jag ville brista ut i glädjerop och krama alla jag såg!

När jag kom tillbaka till omklädningsrummet kramade jag om en överraskad tempeltjänare och berättade för henne hur jag kände mig. Jag var överraskad över hur jag bokstavligen hade varit ett medel i att ge eviga sanningar till en person som avlidit.

Ritva Hokkanen, Finland

Underverk i templet

I augusti 2002 kom president Gordon B Hinckley oväntat till New York City och talade till oss. Han sade: "Idag vill vi tillkännage för er att ni kommer att ha ett tempel om två år. Jag hoppas jag är här då och får se det." Tiden gick och våra

förväntningar steg. Till slut tillkännagavs att ett öppet hus skulle hållas i början av maj 2004. Jag skrev mitt namn på alla volontärlistor jag kunde hitta, och eftersom jag hade sparade semesterdagar på jobbet så kunde jag arbeta oavbrutet i templet i elva dagar.

Som rundtursguide kände jag Anden på varje rundtur, och den största belöningen var att höra besökarnas kommentarer. Jag minns en bastant man som gick med käpp. Efter rundturen sade han med lysande ögon: "Jag trodde aldrig att jag skulle hitta en plats som utstrålade så mycket frid som jag har känt här idag." Det var många liknande underverk som skedde under templets öppet hus. Det berörde många hjärtan och fick många att reflektera och känna den

speciella ande som råder där.

En dag träffade jag en ung kvinna från Chile som arbetade som öppet hus-värd. Hon var mycket glad och erbjöd sin hjälp varhelst hon behövdes. Hon berättade att hon var i Förenta staterna i några veckor som turist och snart skulle återvända till sitt land. Jag frågade hur länge hon hade varit medlem i kyrkan och blev helt förbluffad när hon sade att hon inte hade döpts än.

Hon måste ha märkt att jag var förstummad, så hon fortsatte berätta. Andra dagen på sin semester hade hon sett en annons i tidningen om templets öppet hus. Hon blev nyfiken och bestämde sig för att åka dit. Under rundturen rördes hon så mycket av skönheten och friden hon kände att hon inte kunde hålla

tillbaka tårarna. När rundturen var över bad hon missionärerna att berätta mer för henne om kyrkan. När hon hade fått undervisning bestämde hon sig för att döpas. Hon hade kommit hit på semester, och Herren hade berett en väg för henne att få höra om evangeliet. Och fastän hon inte var medlem än hade hon bett om att få arbeta som värd för öppet hus!

Utan tvekan sker det underverk i templet, varje gång någon tar emot sin begåvning eller döps till förmån för en avliden förfader eller när ett ungt par beseglas för tid och evighet. Redan innan templet i Manhattan i New York invigdes fanns Anden där. Som president Hinckley sade: "Det är en ljusets, fridens och kärlekens plats där det talas om eviga ting."

Carlos González, Mexico ■

Frågor och svar

"Min vän verkar vara mycket deprimerad och jag är rädd att hon till och med funderar på självmord. Vad ska jag göra?"

L I A H O N A

Din vän har ett allvarligt problem som du inte kan hantera på egen hand. Förutom Herrens hjälp behöver din vän professionell hjälp, vilket kan innefatta terapi och medicinering.

De som upplever en depression känner att allt är hopplöst och känner sig hjälplösa. Därför tvekar de ofta att söka hjälp. Även om din vän har sagt att du inte ska tala om det för någon så kan det vara något av det bästa du kan göra för henne. Tala åtminstone med hennes föräldrar. Du kan också få råd från en läkare, en skolkurator eller från din biskop eller grens-president. Det är särskilt viktigt att du berättar för dem om hennes problem om hon har pratat om självmord.

Fortsätt att vara hennes vän när hon får hjälp. Människor som går igenom en depression tror ofta att de inte betyder något. Låt därför din vän veta att du bryr dig om henne, och påminn henne om alla andra som bryr sig om henne. Berätta uppriktigt vad du uppskattar hos henne. Be henne att följa med dig på roliga och upplyftande aktiviteter. Tjänande är

Prata så fort som möjligt med din väns föräldrar och andra vuxna som kan vara till hjälp, till exempel en läkare, en terapeut eller en prästadömsledare.

Fortsätt vara en god vän genom att tillbringa tid tillsammans med henne och att lyssna.

Låt din vän veta att hon är betydelsefull, att du bryr dig om henne, och att hon, med hjälp, kan komma att må bättre.

För mer information om det här ämnet, besök www.LDSFamilyServices.org.

särskilt bra eftersom det kan få henne att fokusera på andra, och fysisk aktivitet kan få henne på bättre humör. Be om vägledning för att få veta vad som är bäst för henne.

Din vän kanske känner sig deprimerad för att hon tror att hennes liv inte har något syfte. Men vår himmelske Fader har en särskild plan för var och en av oss. Han sände oss hit för att känna glädje, övervinna svårigheter och uppfylla ett syfte. Du kan bära detta vittnesbörd för din vän och inge henne hopp om att hon kommer att glädjas åt livet med tiden, och med rätt hjälp.

Säg till henne att det är normalt att ha en del bekymmer. President Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, sade: "Det är meningen att livet ska vara en utmaning. Att ibland känna sig ängslig, modfälld, besviken och till och med lite misslyckad är helt normalt ... Det finns ett stort ändamål med vår kamp i livet."¹ Men det är inte normalt att älta problem till den grad att vi förlorar vårt perspektiv. Det bästa är att ta sig igenom dem och försöka bli starkare på grund av dem.

Påminn också din vän om att hon kan få hjälp från många håll. Depression är ett symtom på mental eller känslomässig ohälsa. Precis som hon skulle gå till en läkare och behandlas för en fysisk sjukdom, kan hon prata med en professionell terapeut som kan hjälpa henne förstå depressionens natur och lära henne att klara av den. Oavsett om hon är medlem i kyrkan eller inte kan hon få andlig hjälp. Hon kan be, få en prästdömsvälsignelse och få tröst genom att läsa skrifterna. Vittna för henne att

Herren älskar henne och kan välsigna henne med frid. (Se Joh 14:27.)

FOTNOT

1. Se "Att lösa känslomässiga problem på Herrens eget sätt", *Nordstjärnan*, okt 1978, s 163.

L Ä S A R N A

Jag skulle hjälpa henne inse att hennes liv är värdefullt, inte bara för mig som hennes vän, utan också för vår Fader i himlen, genom att tillbringa tid tillsammans med henne. Jag skulle också hjälpa henne upptäcka andra

sätt att lindra depressionen genom att uppmuntra henne att vara med på ungdomsaktiviteter. På så sätt kan hon få andra vänner. Slutligen skulle jag be vår himmelske Fader att hjälpa henne.

Ryan S, 17 år, Filippinerna

Nu har du möjlighet att vara till hjälp. I stället för att oroa dig för henne alltför mycket kan du bara prata med henne och vara en god lyssnare. Jag är tacksam för mina vänner i kyrkan som alltid kärleksfullt samlades

runt mig när jag kände mig deprimerad, frustrerad, arg eller ledsen. Jag vet att jag är älskad för de finns alltid där för att lyssna. För det mesta kändes situationen lättare och jag kände mig bättre till mods när jag hade pratat igenom det hela. Var alltså till stöd och uppmuntran och hjälp henne återfå sitt självförtroende. Be också vår himmelske Fader att välsigna henne med större tro och glädje.

Yue-Min L, 16 år, Taiwan

Säg att du ser en underbar framtid för henne, och berätta hur mycket hennes himmelske Fader älskar henne och att han har en plan förberedd för henne. Han gav henne

arbete att utföra innan hon föddes till det här livet, och att det är hon som måste göra det och uppfylla hans vilja. Det finns så många själar som väntar på att få höra om evangeliet av henne och känna hennes varma kärlek till dem. Jag skulle särskilt tala om för henne att hon är en av Guds älskade döttrar.

Elizabeth B, 20 år, Andhrapradesh, Indien

Om du tror att hon faktiskt kan ta sitt liv så be någon om hjälp, till exempel biskopen, grenspresidenten eller någon annan pålitlig vuxen. Berätta sedan för din vän

att hennes familj, vänner och hennes himmelske Fader bryr sig om henne. Be vår himmelske Fader om att hon ska få känna den kärleken, och be om vägledning så att du kan hjälpa henne. Du kan också prata med henne och låta henne veta att du alltid finns där för att lyssna, och inbjud henne till upplyftande aktiviteter som får henne att tänka på annat än sin depression.

Olivia C, 19 år, Ontario, Canada

Det första du bör göra är att berätta om det för någon. Prata med en vuxen som du känner och litar på. Han eller hon kan hjälpa dig veta vad du bör göra. Du kan också hjälpa din vän. Ibland är det bäst att bara

Jag har själv kämpat med depressionens tärande inverkan. Men jag har lärt mig av egen erfarenhet, och jag lär mig av dem jag träffar, att vi aldrig lämnas ensamma. Vi överges aldrig. Det finns en källa med godhet, styrka och tillförsikt inom oss, och när vi lyssnar med förtroendet, byggs vi upp. Vi blir belade. Vi inte bara överlever, vi lär oss att älska livet."

Kathleen H Hughes, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap, "Välsignad av levande vatten", Liahona, maj 2003, s 13-14.

lyssna. Var inte den som pratar. Människor vill bara att någon lyssnar på dem.

Alexandra M, 17 år, Quebec, Canada

Jag har varit deprimerad så jag kan ge dig råd utifrån min egen upplevelse. Låt din vän veta att du alltid finns där att prata med, och låt henne veta att du inte dömer henne. Säg att hon betyder mycket för dig. Att ha en rumskamrat som lyssnade på mig och var villig att hjälpa mig hade störst betydelse för mig. Prästadömsvälsignelser var också till hjälp.

Anonym

Besök din vän och ta med henne ut på något roligt så att hon känner sig glad och accepterad i din vänskapskrets. Be också för henne och ibland kan du be och läsa skrifterna med henne. Gå på kyrkans möten och aktiviteter med henne. Låt henne veta hur mycket hon betyder för dig och för vår Fader i himlen. Uppmuntra henne att hålla sig i form, både andligen och fysiskt.

terna med henne. Gå på kyrkans möten och aktiviteter med henne. Låt henne veta hur mycket hon betyder för dig och för vår Fader i himlen. Uppmuntra henne att hålla sig i form, både andligen och fysiskt.

Grace A, 20 år, Ghana

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte som uttalanden om kyrkans lära.

NÄSTA FRÅGA

"Ibland kommer min mamma och jag inte överens. Vi säger sådant som vi inte borde och det slutar med att vi blir sårade. Jag ber om att kunna älska henne, men de goda känslorna stannar inte kvar så länge. Vad kan jag göra för att förbättra vår relation?"

SKICKA DITT SVAR tillsammans med namn, födelsedatum, församling och stav (eller gren och distrikt), och ett foto (med skriftligt tillstånd från dina föräldrar att trycka fotot) till:

Questions & Answers 3/07

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Eller skicka e-post till: liahona@ldschurch.org

Vi vill ha svaret senast den 15 mars 2007. ■

Bli ett medel i Guds händer genom att stärka ditt vittnesbörd om Jesus Kristus

Välj under bön ut och läs från det här budskapet de skriftställen och lärdomar som tillgodoser behoven hos de systrar ni besöker. Berätta om era upplevelser och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra detsamma.

Hur kan jag stärka mitt vittnesbörd?

Alma 32:27: "[Undersök] mina ord och utöva en smula tro, ja, även om I icke kunnen göra mera än önska att tro, så låten denna önskan verka i eder."

Äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kворum: "Utvärdera dig själv uppriktigt. Hur starkt är ditt vittnesbörd? Är det verkligen en stödjande kraft i ditt liv, eller är det mer som ett hopp om att det du har lärt dig är sant? ... Ditt vittnesbörd stärks när du utövar tro på Jesus Kristus, på hans lärdomar och på hans obegränsade makt ...

Ett starkt vittnesbörd odlas genom tysta stunder i bön och begrundan ... Ett starkt vittnesbörd kommer rad på rad, bud på bud. Det kräver tro, tid och ständig lydnad och en vilja att

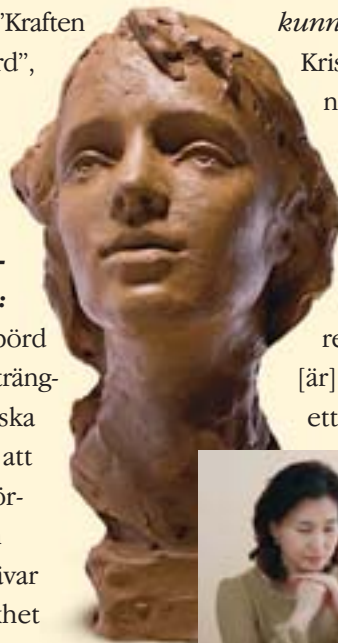
göra uppoffringar." ("Kraften i ett starkt vittnesbörd", *Liabona*, jan 2002, s 101–103.)

Biskop Keith B McMullin, andre rådgivare i presidentbiskopsrådet:

"Att få ett ... vittnesbörd kräver personlig ansträngning. Man måste önska att veta, studera för att lära, arbeta för att för tjäna det och be om att få det. När vi strävar efter detta i ödmjukhet och tro får vi kunskap, och med denna kunskap kommer både den ljuva vissheten om att allt kommer att gå väl och den inre styrkan att åstadkomma det." ("Jesus, när tanken flyr till dig", *Liabona*, maj 2004, s 33)

Hur kan mitt vittnesbörd leda mig till att göra Guds vilja?

Moroni 10:32: "Kommen till Kristus och varden fullkomnade i honom och förneken eder all ogudaktighet, och om I förneken eder all ogudaktighet och älsken Gud av all eder makt, själ och styrka, då är hans nåd eder nog, så att I genom hans nåd kunnen bliva fullkomliga i Kristus."

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum: "Det räcker inte ... att vi är övertygade om att evangeliet sant, vi måste handla och tänka så att vi blir omvända genom det. I motsats till världens institutioner, som säger att vi ska

kunna något, uppmanar Jesu Kristi evangelium oss att bli något ... Detta gör vi inte bara genom att göra det som är rätt, utan genom att göra det av rätt anledning — med Kristi rena kärlek ... Kärleken, 'Kristi rena kärlek' (Moroni 7:41) [är] inte ... en handling utan ett tillstånd. Kärleken utveck-

las genom en rad handlingar som resulterar i en omvändelse. Kärleken är något man blir." ("Uppmaningen att bli något",

Liabona, jan 2001, s 40–42)

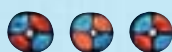
Anne C Pingree, andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap: "Vi kan glädjas tillsammans åt Jesu Kristi återställda evangelium och med tacksamhet erkänna välsignelsen av att ha ett vittnesbörd om Frälsaren och hans försoning för var och en av oss. Detta vet jag — våra enskilda ansträngningar att bli 'medel i Guds händer' har inte varit lätta men har utvidgat vår andlighet — berikat vår jordiska resa på de mest personliga, härliga sätt." ("Vad vill Herren med dig?" *Liabona*, nov 2005, s 114) ■

Blyinfattade fönsterglas från tre katedraller i Frankrike: Chartres (i mitten, med exteriör överst till höger); Bourges (till vänster) och Sens (på motsatt sida). Varje fönster skildrar liknelsen om den barmhärtige samariten tillsammans med symboler för frälsningsplanen.

Den barmhärtige samariten

Glömda symboler

JOHN W WELCH

Lärare vid Brigham Young-universitetet,
J. Reuben Clark Law School och
chefredaktör för *BYU Studies*

En av Jesu Kristi berättelser som gör störst intryck på oss är liknelsen om den barmhärtige samariten. Jesus berättade denna liknelse för en man som frågade: "Mästare, vad skall jag göra för att få evigt liv?" Jesus svarade genom att fråga: "Vad står skrivet i lagen?"

Mannen svarade med hänvisning till Femte Moseboken 6:5 och Tredje Moseboken 19:18: "Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta ... och din nästa som dig själv."

När Jesus lovade: "Gör det, så får du leva", svarade mannen lite provokativt: "Vem är då min nästa?" Som svar på mannens fråga berättade Jesus liknelsen om den barmhärtige samariten. (Se Luk 10:25–35.)

Djupare nivåer av betydelse

Frälsaren talade ofta i liknelser eftersom de har en djupare betydelse som bara de förstår som "har öron". (Matt 13:9) Profeten Joseph Smith bekräftade att otroende inte förstår Frälsarens liknelser. "Men för sina lärjungar förklarade [Herren liknelserna] tydligt", och vi kan förstå liknelserna, sade profeten, "om vi bara öppnar våra ögon och läser med uppmärksamhet."¹ Kännedomen om denna princip inbjuder till att reflektera över den barmhärtige samaritens symboliska mening.

I ljuset av Jesu Kristi evangelium kapslar denna mästerliga berättelse in frälsningsplanen på ett briljant sätt som få nutida läsare kanske har lagt märke till.

Liknelsens innehåll är helt klart praktiskt och dramatiskt i sin uppenbara betydelse, men enligt den kristna traditionen sågs också liknelsen som en imponerande bildlig framställning

Denna liknelse kan ses som en imponerande bildlig framställning av människans fall och återlösning.

Jesus berättar att personen gick ner, inte från någon vanlig plats utan från Jerusalem. På grund av tempelstadens helgd såg de tidiga kristna tydligt i detta tanken att denna person hade kommit ner från Guds närhet.

av människans fall och återlösning. Denna tidiga kristna uppfattning av den barmhärtige samariten skildras i en berömd katedral från 1000-talet i Chartes i Frankrike. Ett av dess vackra blyinfattade fönster skildrar hur Adam och Eva drevs ut ur Edens lustgård högst upp på fönstret, och parallellt liknelsen om den barmhärtige samariten längst ner. Detta illustrerar "en symbolisk tolkning av Kristi liknelse som var populär på medeltiden".² När jag såg fönstret tänkte jag: Vad har Adams och Evas fall att göra med liknelsen om den barmhärtige samariten?

Snart upptäckte jag svaret.³ Denna allegoriska tolkning är djupt rotad i den tidiga kristendomen. På 100-talet såg både Irenaeus i Frankrike och Klemens av Alexandria den barmhärtige samariten som en symbol för hur Kristus själv räddade det fallna offret, sårat genom synd. Några år senare fastslog

Klemens elev Origenus att denna tolkning hade kommit genom de första kristna som beskrev allegorin enligt följande:

"Mannen på väg ner är Adam. Jerusalem är paradiset och Jeriko är världen. Rövarena är fientliga krafter. Prästen är lagen, leviten är profeterna och samariten är Kristus. Såren är olydnad, åsnan är Herrens kropp, [värdshuset], som tar emot alla som vill komma in, är kyrkan ... Vårdshusvärden är kyrkans överhuvud, som anförtrots att ta hand om mannen. Och det faktum att samariten lovar att han ska komma tillbaka representerar Frälsarens andra ankomst."⁴

Denna allegoriska innebörd lärdes inte bara ut av Jesu forntida efterföljare utan var i stort sett universell under tidig kristendom och förespråkades av Irenaeus, Klemens och Origenus, och på 300- och 400-talet av Krysostomus i Konstantinopel, Ambrosius i Milano och Augustinus i Nordafrika. Denna tolkning skildras mest komplett i två andra medeltida blyinfattade fönster, i de franska katedralerna i Bourges och Sens.

En förebild och skugga av frälsningsplanen

Läsare får ut mycket av att begrunda skrifterna, särskilt eftersom de vittnar om Jesus Kristus. (Se Joh 5:39.) Liknelsen om den barmhärtige samariten vittnar om Kristus. Den undervisar om frälsningsplanen, om Frälsarens försonande kärlek och om vår resa mot att ärva evigt liv. Den kan läsas som en berättelse som inte bara handlar om en man som gick ner från Jerusalem till Jeriko, utan också om alla som kommer ner från Guds närhet för att leva på jorden. Denna

innebörd blir mycket tydlig i ljuset av Jesu Kristi evangelium som återställts genom hans nutida profeter.

Låt oss utforska berättelsens olika delar.

En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och råkade ut för rövare

En man. De första kristna liknade denne man vid Adam. Detta samband kan ha varit tydligare i forntida språk än i nutida översättningar. På hebreiska betyder ordet *adam* "människa, mänskligheten", "pluralen människor", förutom "Adam" som egennamn.⁵ Således såg Klemens av Alexandria med rätta offret i allegorin som en representation av "oss alla". Vi har sannerligen alla kommit ner som "Adam" och "Eva", underkastade jordelivets risker och skeden: "Liksom i Adam alla dör ..." (1 Kor 15:22)

På väg ner. Den tidiga kristna författaren Krysostomus såg i dessa ord hur Adam steg ner från lustgården till denna värld — från ära till det vardagliga, från odödlighet till dödlighet. Berättelsen i Lukas 10 antyder att mannen gick ner avsiktligt, med vetskap om de risker som resan medförde. Ingen tvingade honom att gå ner till Jeriko. Han ansåg tydligen att resan var värd de kända riskerna med en sådan vandring på de dåligt underhållna vägarna på Jesu tid.⁶

Från Jerusalem. Jesus lät personen gå ner, inte från någon vanlig plats utan från Jerusalem. På grund av tempelstadens helgd såg de tidiga kristna tydligen i detta tanken att denna person hade kommit ner från Guds närhet.

Till Jeriko. Jeriko liknades lätt vid denna värld. På 250 m under havsnivån är Jeriko den lägst belägna staden på jorden. Dess milda vinterklimat gjorde staden till en njutningens tillflyktsort där Herodes hade byggt ett överdådigt palats. Men man bör lägga märke till att personen i liknelsen ännu inte hade kommit fram till Jeriko när rövare attackerade honom. Han var på den branta vägen ner till Jeriko, men han hade ännu inte nått botten.

De tidiga kristna författarna Irenaeus (ovan), Klemens (ovan, till höger) och Ambrosius (till höger).

Föll. (Råkade ut för.) Här kan man se hänsyftningen på det fallna jordiska tillståndet och den svåra situationen med personlig syndfullhet: "I ären alla fallna och förlorade." (Alma 34:9)

Rövare. De tidiga kristna författarna såg rövare omväxlande som djävulen och hans sataniska krafter, onda andar eller falska lärare. Det grekiska ordet för "rövare" som Lukas använde antyder att det inte handlade om amatörer. Resenären överfölls av ett band ondskefulla stråtrövare i en ränksmidande organiserad förening som agerade överlagt och gemensamt.

De slet av honom kläderna och misshandlade honom. Sedan gav de sig av och lämnade honom där halvdöd.

Slet av honom kläderna. De tidiga kristna förstod att Jesus talade om något viktigt här. Origenus och Augustinus såg förlusten av mannens kläder som en symbol för mänsklighetens förlust av odödlighet och oförstörbarhet.

Krysostomus talade om förlusten av "hans odödlighets skrud" eller "lydnadens skrud". Ambrosius talade om mannen som "berövad vår andliga nåds täckelse som vi [alla] mottog [från Gud]".

Förövarna ville uppenbarligen ha mannens kläder för det står inget nämnt om någon rikedom eller andra saker som han kan ha haft med sig. Av någon anledning verkade rövare intresserade av hans kläder, något som han fört med sig från den heliga platsen och något som de avundades honom och ville ta ifrån honom.

Misshandlade. Detta ord sågs som en sinnebild av livets smärta, själens lidande och bedrövelser på grund av olika synder och laster. Själens fiender lämnar förvisso efter sig sargade själar. (Se Jakob 2:8–9.) Överträdelser har verkliga följder. (Se Alma 41:10.)

Halvdöd. Rövare gav sig av och lämnade personen "halvdöd", varken mer eller mindre. I denna detalj kan vi se en hänsyftning på den första och andra döden. Personen

hade fallit, hade underkastat sig synd och lidit den första döden — han hade blivit dödlig. Men den andra döden, den permanenta separationen från Gud, kunde fortfarande hävas. (Se Alma 12:32–36.)

En präst kom händelsevis ner samma väg, och när han fick se mannen gick han förbi. På samma sätt var det med en levit. Han kom till platsen, såg mannen och gick förbi.

Händelsevis. Den judiske prästen kom ”händelsevis” förbi, inte därför att han sökte honom medvetet. Hans närvaro där var inte enligt någons plan.

En präst ... [och] på samma sätt ... en levit. De tidiga kristna författarna såg alla prästen som en symbol för Moselagen. Som de såg det var problemet inte att bärarna av Gamla testamentets prästadöme inte ville hjälpa en fallen man, utan att Moselagen inte hade makt att frälsa honom. Moselagen var ju bara en förebild och skugga av försoningen som ännu inte hade kommit, inte dess fulla kraft. (Se Mosiah 3:15–17.)

Leviterna sågs som en representant för Gamla testamentets profeter, vars ord Herren kom för att uppfylla. (Se Matt 5:17; 3 Nephi 15:2–5.) Som präster av lägre grad utförde leviterna olika sysslor i templet. Denne levit kom åtminstone i närheten av att hjälpa till: Han ”kom” och såg. Han kanske ville hjälpa till men kan ha ansett sig för lågt stående att hjälpa honom. Han hade inte heller makt att frälsa en döende människa.

En samarit som färdades samma väg kom också dit. När han såg mannen, förbarmade han sig över honom. Han gick fram till honom, hällde olja och vin i hans sår och förband dem.

Samariten. De tidiga kristna författarna såg den barmhärtige samariten som en representation av Kristus. Kryssostomus hävdar att en samarit är lämplig att jämföra med Kristus, för ”på samma sätt som samariten inte är från

Judéen, är inte Kristus av denna världen”.

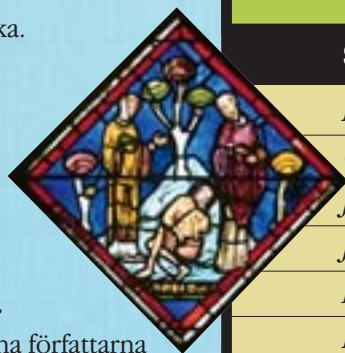
Jesu åhörare i Jerusalem kan mycket väl ha uppfattat det så att Frälsaren här talade om sig själv. Några judar i Jerusalem avvisade Jesus med skymfen: ”Har vi inte rätt när vi säger att du är en samarit?” (Joh 8:48) Eftersom Nasaret låg på andra sidan dalen, norr om Samarien, kunde dessa två platser lätt klumpas ihop. Och liksom man såg ner på samariterna som de lägst stående av alla människor har det profeterats att Messias skulle bli ”föraktad och övergiven av människor” och ”räknad ... för intet”. (Se Jes 53:3.)

Färdades. Det verkar som om samariten (som representerar Kristus) avsiktligt letade efter människor i nöd. Det står inte i texten att han kom dit av en händelse. Origenus sade att ”han kom dit i avsikt att rädda och ta hand om den döende mannen”. Frälsaren kom med olja och bandage i avsikt ”att bringa världen återlösning”. (3 Nephi 9:21)

Förbarmade sig. Detta att han förbarmade sig syftar på Kristi rena kärlek. Det grekiska ordet betyder att samariten hyste en djup, inre medkänsla för mannen. Ordet används bara i Nya testamentet när författarna vill beskriva Guds gudomliga barmhärtighet. Det förekommer i liknelsen om den obarmhärtige tjänaren, där Herren (som representerar Gud) ”förbarmade sig ... över honom” (Matt 18:27), och i liknelsen om den återfunne sonen, där fadern (som

SYMBOLER FRÅN LIKNELSEN OM DEN BARMHÄRTIGE SAMARITEN

Symbol	En tidig kristen tolkning
<i>Den barmhärtige samariten</i>	<i>Jesus Kristus</i>
<i>Offer</i>	<i>Man sårad genom synd</i>
<i>Jerusalem</i>	<i>Paradiset</i>
<i>Jeriko</i>	<i>Världen</i>
<i>Präst</i>	<i>Moselagen</i>
<i>Levit</i>	<i>Profeter</i>
<i>Åsna</i>	<i>Kristi kropp</i>
<i>Värdsbuset</i>	<i>Kyrkan</i>
<i>Värdsbusvärden</i>	<i>Kyrkans överhuvud</i>

representerar Gud) såg sin son återvända och "förbarmade sig över honom ... [och] skyndade emot honom, föll honom om halsen och kysste honom". (Luk 15:20) På samma sätt representerar samariten den gudomligt barmhärtige Kristus som plågades "på det hans inre må bliva fyllt med barmhärtighet enligt köttet, så att han enligt köttet må kunna bistå sitt folk". (Alma 7:12)

Förband såren. Några tidiga kristna sade att bandagen representerade kärlek, tro och hopp — "frälsningens band som inte kan upplösas". Andra såg bandagen som Kristi lärdomar som binder oss till rättfärdighet. Sista dagars heliga skulle tillägga att den räddade personen är bunden till Herren genom förbund. (Se L&F 35:24; 43:9.)

Olja. Balsam av olivolja skulle ha lindrat mycket. De flesta tidiga kristna författarna såg här en symbol för Kristi tröstande ord. Krysostomus såg detta som en "helig smörjelse" — som kan härledas till flera prästdömsförrättningar, botande av sjuka (se Jak 5:14), den Helige Andens gåva (som ofta symboliseras av olivolja) eller smörjelsen av en kung eller drottning.

Vin. Samariten hällde också vin i det öppna såret för att rengöra det. Sentida kristna författare såg detta vin som Guds ord — något som svider — men tidigare kristna tolkningar förknippar vinet med Kristi blod, som symboliseras av sakramentet. (Se Matt 26:27–29; 3 Nephi 18:8–11.) Detta vin, det sonande blodet, sköljer bort synd och renar själen och gör så att Guds ande kan vara hos oss. Förutom att ge fysisk hjälp erbjuder en verkligt barmhärtig samarit också evangeliets frälsande principer och förrättningar. Det sonande vinet kan svida först, men dess effekter ger snart en helande frid.

Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom.

Lyfte upp honom på sin åsna. Som uppfyllelse av profetia bär Kristus våra sjukdomar. (Se Jes 53:4; Alma 7:11.) Samaritens åsna sågs som en symbol för Kristi kropp. Att bli upplyft på hans åsna är att tro på att Gud fick en kropp av kött, att han bar våra synder och att han led för oss.

Värdshus. För de tidiga kristna var det lätt att tänka att värdshuset symboliserade kyrkan. Ett "värdshus" var "ett offentligt hus, öppet för alla". Ett offentligt härbärge är jämförbart med Kristi kyrka på flera sätt. Ett värdshus vid vägen är inte en himmelsk destination utan ett nödvändigt hjälpmedel för resande att nå sitt eviga hem.

Skötte om honom. Samariten stannade kvar hos den sårade mannen och skötte personligen om honom första natten. Han lät

Av någon anledning verkar rövarena intresserade av resenärens kläder, något som han fört med sig från den heliga platsen och något som de avundades honom och ville ta ifrån honom.

När läsaren ser liknelsen i detta ljus kan han eller hon identifiera sig med nästan alla personer i berättelsen.

inte värdshusvärden ta över omvårdnaden av den sårade mannen för snabbt utan stannade kvar hos honom under natten. Som Origenus kommenterade tar Jesus "inte bara hand om sårade på dagen utan också på natten. Han ägnar all sin uppmärksamhet och omsorg åt dem."

Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värdshusvärden och sade: Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala när jag kommer tillbaka.

Nästa dag (på morgonen). Tidiga författare såg här tanken om att Jesus skulle uppstå på uppståndelsens morgon. Kristus verkade personligen bland sina lärjungar en kort tid. Efter sin himmelfärd lät han resenären tas om hand av kyrkan.

Värdshusvärden. Följaktligen såg de tidiga

författarna värdshusvärden som Paulus eller de andra apostlarna med efterträdare. Men om värdshuset syftar på kyrkan i allmänhet så kan värdshusvärden och hans anställda representera alla ledare och arbetare i kyrkan som av Herren anförtrotts att ge näring åt och ta hand om alla räddade själar som söker bli botade.

När jag kommer tillbaka.

Kristussymbolen lovar öppet att komma tillbaka, en tydlig hänsyftning på Kristi andra ankomst. Det grekiska ordet som översatts med "komma tillbaka" finns bara med en annan gång i Nya testamentet, i Lukas 19:15, och syftar på liknelsen om Herren som skulle komma tillbaka och bedöma vad människorna hade gjort med pengarna de fått. Denna koppling stärker markant syftningen på Kristi andra ankomst.

Betala eller belöna. Slutligen får värdshusvärden löfte om att alla hans utgifter ska täckas: "Jag skall gottgöra dig för alla dina utgifter." Detta löfte — att praktiskt taget ge värdshusvärden en tom check — har mer än något annat i berättelsen förbryllat nutida uttolkare som bara ser denna berättelse som en ordinär händelse. Vem i sina sinnens fulla bruk skulle ingå en sådan förutsättningslös överenskommelse med en främmande värdshusvärd? Men när man ser berättelsen som en liknelse så är det inte så konstigt, för samariten (Kristus) och hans värdshusvärd kände och litade på varandra redan innan löftet gavs.

En evig betydelse

Eftersom det är svårt för oss att förstå Guds oändliga natur och gudomliga fullhet så talar han till oss i sinnebilder. (Se Moses 5:7.) Symboler förklarar för våra begränsade

sinnen de heliga sanningar som finns inbäddade i Kristi ojämförliga evangelium, och all symbolisk förståelse av liknelsen om den barmhärtiga samariten ger ett evigt perspektiv åt dess moraliska betydelse.

I sina liknelser undervisade Jesus om grunddragen i Faderns frälsningsplan. Som en förebild och en skugga av denna plan sätter den barmhärtige samariten in våra gärningar av vänlighet

mot vår nästa här i jordelivet i det eviga sammanhanget — varifrån vi kom, hur vi har hamnat i vår nuvarande situation och hur den utlovade Återlösarens bindande förrättningar och helande kärlek och hans kyrkas omsorg kan rädda oss från vårt nuvarande dilemma när vi tjänar och gör oss värdiga belöningen vid hans andra ankomst.

När läsaren ser liknelsen i detta ljus kan han eller hon identifiera sig med nästan alla personer i berättelsen. På ett plan kan människor se sig själva som den barmhärtige samariten och agera som fysiska räddare och som frälsare på Sions berg när de hjälper till med det viktiga arbetet att rädda vilsegångna själar. Jesus sade till den laglärde: "Gå du och gör som han." (Luk 10:37) Genom att göra som samariten hjälper vi honom

att åvägabringa frälsning och evigt liv åt människan.

Lärjungar vill också se sig själva som värdshusvärdar som har fått i uppdrag av Jesus Kristus att underlätta det långsiktiga andliga tillfrisknandet för sårade resenärer.

Eller så kan läsarna se sig själva som resenären. I början av liknelsen sympatiserar och identifierar sig alla med den ensamme och trötte resenären. Vi behöver alla räddas. I

slutet av berättelsen kan alla resenärer känna sig trygga i vetskapen om att han som "var en nästa för mannen som hade råkat ut för rövare" (Luk 10:36) enligt denna tolkning inte är någon mindre än den barmhärtige Kristus. Han är vår mest exemplariska medmänniska.

Denna insikt besvarar den laglärdes andra fråga: "Vem är då min nästa?" Samtidigt besvarar den hans första fråga: "Vad skall jag göra för att få evigt liv?" Evigt liv kommer av att älska Gud "av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd" (Luk 10:27) och av att älska hans Son (din nästa) som dig själv. Och det gör vi genom att gå och göra som Frälsaren gjorde, genom att älska vår nästa, för när vi tjänar våra medmänniskor så tjänar vi vår Gud. (Se Mosiah 2:17.) ■

De olika elementen i detta fönster i Sens är organiserade efter temat som vart och ett representerar. Liknelsen om den barmhärtige samariten (digitalt isolerad till höger) upptar tre centrala platser i fönstret, medan teman från frälsningsplanen, till exempel Adam och Evas fall och Frälsarens korsfästelse (digitalt isolerade till vänster) omger liknelsen för att fullborda fönstret.

SLUTNOTER

1. *History of the Church*, 2:266.
2. Malcolm Miller, *Chartres Cathedral* (1985), s 68.
3. För en komplett redogörelse för och källor till citaten i den här artikeln, se John W Welch, "The Good Samaritan: A Type and Shadow of the Plan of Salvation", *Brigham Young University Studies*, våren 1999, s 51–115. Andra sista dagars heliga, bland annat Hugh Nibley, Stephen Robinson, Lisle Brown och Jill Major, har tolkat delar av liknelsen om den barmhärtige samariten på liknande sätt.
4. Origenus, *Homily 34.3*, översatt av Joseph T Lienhard, *Origen: Homilies on Luke, Fragments on Luke* (1996), s 138.
5. *Theological Wordbook of the Old Testament* (1980), red av R Laird Harris, Gleason L Archer Jr och Bruce K Waltke, "adam", 1:10.
6. Se *Anchor Bible Dictionary* (1992), "Travel and Communication", 6:644–646. På grund av den stora risken för överfall av rövare i den forntida världen färdades människor sällan ensamma, som personerna i liknelsen gör, vilket är ännu ett tecken på att berättelsen ska förstås som en sinnebild.

Tio Axiom till vägledning i ditt liv

Här är tio axiom som jag kommit fram till genom min egen erfarenhet av att efterleva evangeliet. Jag hoppas att de kan vara till hjälp för dig när du ska besluta vilka principer som ska styra ditt liv.

ÄLDSTE ROBERT D HALES
i de tolv apostlarnas kvorum

Mycket som hänt under de senaste åren visar att vi lever i de sista dagarna. Den ökande förvirringen i länderna gör att vi erinrar oss vår Frälsares, Jesu Kristi ord: "Ni kommer att höra stridslarm och rykten om krig ... Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike." (Matt 24:6–7)

Det är en svår men också en spännande tid. Evangeliet rullar fram som en sten som rivits loss från ett berg men inte genom människohänder. Det sprider sig över hela jorden. (Se Daniel 2:44–45.) Och nu har du förmånen att hjälpa det framåt.

När du tjänar så märker du att du inte enbart når dina största framgångar genom den kunskap du har. Det är vad du gör med den kunskapen som ger framgång — hur du använder handlingsfriheten till att fatta kloka beslut.

Naturligtvis finns det beslut som måste vänta tills omständigheter har förändrats och din kunskap ökat. Men många av de viktigaste besluten kan och bör göras nu. Du kan till exempel besluta vilka principer, eller axiom, som ska vara avgörande för ditt beslutsfattande i framtiden.

Här är tio axiom som jag kommit fram till genom min egen erfarenhet av att efterleva

evangeliet. Jag hoppas att de kan vara till hjälp för dig när du ska besluta vilka principer som ska styra ditt liv.

Axiom

Det är inte hindret som räknas utan hur du övervinner det.

Tänk dig för ett ögonblick att du är lokförare. Du tittar ut genom fönstret medan lokomotivet rusar nerför spåret. På avstånd ser du en stor skräphög som står i vägen. Vad gör du? Anropar nästa station om hjälp? Stannar tåget och tar hand om problemet själv? Lassar in kol i pannan och plöjer igenom högen?

Självklart kommer vi att möta hinder i vårt liv. Tillfälliga hinder möjliggör evig utveckling. Därför måste vi bestämma oss för hur vi ska klara av dessa hinder.

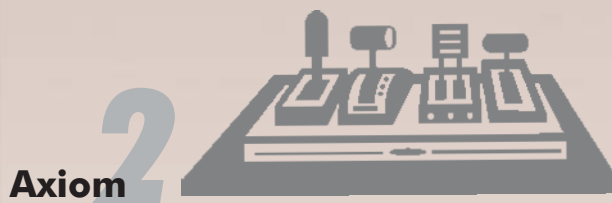
Vi kan ringa och be om hjälp som lokföraren gjorde. Genom att be, fasta och studera flitigt kan vi få hjälp från vår himmelske Fader. Han tröstar oss, stärker oss och upplyser oss genom den Helige Anden. Han ger oss ofta inspirerade råd genom föräldrar och prästadömsledare. Ibland lindrar han vår smärta genom att ta bort hindret. Ibland hjälper han oss, liksom en tågväxlare, att komma över på ett annat spår. Men ibland kan man bara få bort skräp från spåret genom att stanna tåget och ta bort problemet.

Det gäller alltid när vi själva har orsakat hindret, till exempel när vi överträder Herrens bud. Omvändelse är enda sättet att få bort syndens skräp och gå vidare i livet. ”Av följande kunnen I veta, om en människa omvänder sig från sina synder: Se, hon bekänner dem och övergiver dem.” (L&F 58:43)

Slutligen finns det situationer när vår himmelske Fader uppmanar oss att lassa in andligt kol i form av tro och hopp

och bara ta oss igenom det hela. Eller, för att använda ord från skrifterna, ”sträva framåt”:

”Därför måsten I sträva framåt med ståndaktighet i Kristus och hava ett fullkomligt klart hopp samt kärlek till Gud och alla människor. Om I så sträven framåt och glädjen eder i Kristi ord samt uthärden intill änden, se, så säger Fadern: 'I skolen hava evigt liv.'” (2 Nephi 31:20)

Axiom

Arbeta på dina mål av hela ditt hjärta, din makt, din själ och din förmåga. Du kommer inte att lyckas om du inte anstränger dig.

Alltför ofta är vi tveksamma och går inte framåt med övertygelse. Vi känner oss fram längs vägen som om vi var rädda i mörkret. Det är så mycket bättre att tända

Det är mycket bättre att tända trons ljus och gå framåt med energi och beslutsamhet.

trons ljus och gå framåt med energi och beslutsamhet.

Om vi går fel väg så märker vi det snart och gör nödvändiga justeringar. Men om vi tveksamt och osäkert trevar oss fram blir det svårare att veta om det är rätt eller fel så att det kan rättas till i tid.

Herren sade: "Jag skulle önska att du vore kall eller varm." (Upp 3:15)

Vi bör bestämma oss nu att under bön fatta våra beslut och sedan gå framåt med tro, energi och beslutsamhet.

Axiom 3 **Av en liten gnista kan det bli en stor eld.**

Det är normalt att det bildas en del gnistor i vår strävan framåt. Missförstånd, meningsskiljaktigheter och olika personligheter och handlingssätt kan leda till spänningar. Tänk på att om vi inte är försiktiga så kan småsaker lätt bli stora hinder.

Bestäm dig nu för att släcka konfliktens gnistor genom att tänka gott om andra. Som Herren lärde: "Var villig till snar förlikning

med din motpart, medan du ännu är med honom på vägen." (3 Nephi 12:25)

Kritisera inte. Det du säger om andra kan komma till deras vetskap (och gör det vanligtvis). Se det goda hos andra och utveckla denna godhet genom att vara en osviktig vän och acceptera, vara lojal, tillitsfull och visa kärlek mot dem.

Axiom 4

Våra starka sidor kan bli våra största svagheter

Du kanske är duktig och väl förberedd inom vissa områden i livet, men detta kan också bli en stor svaghet om du bara litar till den förmåga du har där. Om du inte är försiktig kan de färdigheter du förvärvat bli egennyttiga om de inte balanseras på rätt sätt, och de kan bli mycket begränsande.

Om du till exempel inte kan komma överens med andra så kommer du inte att gå framåt. Du måste nu tillämpa den kunskap du fått till att stärka kyrkan, din familj, din arbetsplats, samhället och din vänskap med andra.

Våra starka sidor kan bli till svagheter när

vi glömmer att vi har fått våra gåvor, talanger och vårt intellekt av Gud — när vi litar till den "naturliga människan" (Mosiah 3:19) och glömmer att Gud är den som gett oss alla livets gåvor. För att våra starka sidor inte ska bli till svagheter måste vi "erkänn[a] hans hand i allt och ... åttlyd[a] hans befallningar". (L&F 59:21)

Axiom

Misslyckanden är bland våra största lärare om vi har tro nog att lära oss av dem.

Frälsaren sade: "I världen får ni lida." Men eftersom han har övervunnit världen kan vi vara "vid gott mod" (Joh 16:33) — vi kan övervinna våra misslyckanden. Därför ska vi ta tillfället i akt och lära av våra misstag, analysera vad vi kunde ha gjort bättre och göra upp planer för förbättring.

När vi gör det upptäcker vi att bakslag och besvikelser bara varar "en kort tid" och "skall ... tjäna [oss] till godo". (L&F 122:4, 7) Med tro kan vi ta Herrens råd på allvar att "rannsaka noga, alltid bedja och hava tro, så skall allting samverka till vårt bästa". (Se L&F 90:24.)

Axiom

Det viktiga är inte hur du startar loppet eller var du befinner dig under loppet. Det viktiga är hur du når mållinjen.

John Stephen Akhwari, en maratonlöpare från Tanzania, tävlade i sommarolympiaden 1968. Fastän han under loppet led av trötthet, kramper i benen, uttorkning och förvirring så fanns det en röst inom honom som uppmanade honom att fortsätta, och han fortsatte. Utmatad och vacklande kom John Stephen in som siste man på stadion. När han fick frågan varför han fullbordade ett lopp som han inte kunde vinna, svarade Akhwari: "Mitt land sände mig

inte 1 000 mil bort för att starta ett lopp, de sände mig 1 000 mil bort för att fullborda det."

I vårt liv kom vi inte bara hit till jorden för att vi skulle födas. Vi kom hit med en mission och ett syfte, och det är att uthärda till änden.

Tänk på liknelsen om vingårdsarbetarna. De tjänade alla Mästaren och alla fick de lika mycket i lön. Det spelade ingen roll att några kom efter de andra. Det viktiga var att alla kom till slut. (Se Matt 20:1–16.)

Om du har gjort felsteg under ungdomsåren så låt dig inte överväldigas av missmod. Herrens dom handlar inte om andliga medelbetyg — där tidigare synder och misstag räknas in i slutbetyget. Han har lovat att "den som omvänder sig från sina synder får förlåtelse, och jag, Herren, kommer icke ihåg dem mera". (L&F 58:42)

Om du alltså inte är där du vill vara så bestäm dig idag för att komma dit.

Våra betyg från livets skola avgörs genom hur väl vi efterlever förbunden vi ingick i våra frälsande förrättningar — dop, mottagandet av den Helige Anden, tvagning, smörjelse, begåvning och besegling.

Du *kan* komma över mållinjen tillsammans med alla andra.

"Gå framåt och ej tillbaka! Mod ... Framåt, framåt till seger!" (L&F 128:22)

Axiom

"Om ni vill bli rika, spara då vad ni får. En däre kan tjäna pengar, men det krävs en vis man för att spara dem och använda dem på bästa sätt."

Vi har nytta av att främja verklig lycka i vårt liv. Profeten Joseph Smith sade att "lycka är vår tillvaros syftemål och bestämmelse".² Tråkigt nog lever vi i en tid då det råder stor girighet — en omättlig, förslavande aptit på timliga ting.

Kom ihåg att *timliga* saker är tillfälliga. Och timliga saker kan inte ge evig lycka.

Se därför framåt. Ha ett långt perspektiv. Ha tålmod. Betala tionde och offergåvor. Och spara dina pengar. Försök inte att på en gång få allt det som det tog dina föräldrar år av tålmodigt sparande att förvärva.

Lyckliga är de som kan leva inom sina tillgångar idag och vara nöjda.

Axiom

Du kan inte lära dig Herrens vilja utan att utöva din handlingsfrihet och ta ansvar för dina beslut.

Alltför ofta tror vi att den Helige Anden ska besvara våra frågor fastän vi inte gör något eller mycket lite för egen del. Liksom Oliver Cowdery tror vi att vi bara behöver be. (Se L&F 9:7.) Och tråkigt nog ber vi inte ens ibland.

Men det är inte så Herren verkar. Han har befallt oss att "utforska det i [vårt] eget sinne [och] *därefter* ... fråga [honom], om det är rätt". (L&F 9:8; kursivering tillagd)

När vi till exempel ska välja vår eviga livskamrat så lägger vi inte fram en lista på namn till Herren och ber honom besluta. I stället utövar vi vår handlingsfrihet genom att gå ut på träffar. Vi lär känna den andra personens inre egenskaper och uppträdande. Sedan fattar vi ett beslut och tar det till Herren.

På så sätt blir vi ansvariga för våra beslut och för att under bön lösa alla problem som kan uppstå.

Axiom

Ju mer saker och ting förändrar sig, desto mer förblir de desamma.

År 1975 talade jag till eleverna vid Brigham Young-universitetet. Jag höll upp vänster hand och sade: "Vi är här." Sedan förde jag bort högra handen från den vänstra och

sade: "Och världen flyttar sig längre och längre bort." På den tiden föreställde jag mig att världens vägar låg hundratals mil bort från evangeliets vägar. Sedan sade jag, med hänsyftning på den vänstra handen: "Men kyrkan är fortfarande här."

Det var nästan 32 år sedan. Idag befinner sig världen mycket längre bort än så. Ur mitt perspektiv skulle jag säga att den befinner sig tusentals mil bort — kanske ännu längre — men kyrkan har fortfarande inte flyttat på sig.

Som medlem i den kyrkan bör du förvänta dig att vara annorlunda jämfört med dina kamrater i världen. Du bör förvänta dig att avståndet ökar. Men låt dig inte nedslås. De som har ögon att se med uppfattar dig som ett ljus på berget, och de kommer att ta sig igenom mörkret i dessa sista dagar för att komma och vara med dig och värmas av ditt ljus.

Axiom

Guds tempel är vårt främsta universitet.

Kunskapen om sanningarna i Jesu Kristi återställda evangelium är den värdefullaste kunskap du någonsin kommer att få.

Besök templet. Begåvningen är en evig studiekurs. Den undervisar oss om varifrån vi kom och varför vi är här på jorden, och vi får löfte om att uppnå evigt liv i det celestialet om vi följer buden och förbunden.

Med dessa tio axiomer i åtanke vill jag bära mitt vittnesbörd för dig och ge dig ett löfte. Om du strävar efter att vara en framgångsrik son eller dotter till Gud så kommer du aldrig att behöva kompromissa med det som hör riket till. När det gäller din gudomligt fastställda mission så kommer du aldrig att straffas för att du efterlever evangeliet. Men om du kompromissar med Guds eviga principer för att få timliga fördelar så förlorar du de eviga välsignelser som rätteligen är dina.

Som ung grabb i New York växte jag upp som en av bara två eller tre medlemmar i kyrkan i en high school med några tusen elever. Under ett 50-årsjubileum nyligen mindes mina

klasskamrater hur jag levde enligt mina värderingar och trossatser. Jag insåg då att en enda överträdelse av visdomsordet eller av en moralisk värdering skulle innebära att jag aldrig skulle kunna säga "Det är det här jag tror på" och anses trovärdig av mina vänner.

Vi kan bara dela med oss av evangeliet i den mån vi efterlever det. Under min tid vid universitetet, i det militära som adjutant och stridspilot, under forskarstudierna eller under min yrkesbana inom försäljning och marknadsföring, som representant för en division eller som vice verkställande chef vid ett företag — krävdes det aldrig att jag kompromissade med mina värderingar eller trossatser.

Var det lätt?

Jag vet inte. Jag sökte inte den lätta vägen.

Var det svårt?

Jag sökte inte den svåra vägen heller. Jag tog vägen som den kom.

Fanns det män och kvinnor som utmanade mig angående min övertygelse ibland?

Javisst.

När jag stod fast i min tro, respekterade och hedrade de mig då för min beslutsamhet att leva efter evangeliet?

Varje gång.

Om du tänker på vem du är och handlar

därefter, om du hedrar alla kallelser, uppgifter och uppdrag, om du är trofast mot Frälsarens namn och värdig hans eviga välsignelser, så kommer du alltid att ha den Helige Andens ljus hos dig för att leda, vägleda och upplyfta dig. Du kommer aldrig att behöva undra vad du ska säga eller göra. Det kommer att ges dig.

Ditt levnadssätt, det du representerar, det sätt du behandlar dina medmänniskor på och det sätt du hedrar och vördar din livskamrat och din familj på sprider vår Frälsares, Jesu Kristi inflytande. För det finns inget större kristet tjänande än att bli lik honom, följa hans andes råd och göra hans vilja.

Allteftersom åren går upptäcker du fler axiom som speglar din egen erfarenhet av att leva efter evangeliet. Lär dig dem och lev efter dem.

Må Herren välsigna dig och bevara dig så att du har ett gott liv, är den du vill vara och uppfyller dina drömmar nu så att du kan återvända med heder till evigheten. ■

Från ett examenstal vid Brigham Young-universitetet den 14 augusti 2003.

SLUTNOTER

1. Brigham Young i *Kyrkans presidenters lärdomar*: Brigham Young, s 229.
2. *History of the Church*, 5:134. Profeten Joseph Smiths lärdomar, s 219.

Spara dina pengar. Försök inte att på en gång få allt det som det tog dina föräldrar år av tålmodigt sparande att förvärva.

Aldrig ensam

ANNE GRENZEBACH

Tänk dig att du har bestämt dig för att bli medlem i en annan kyrka än den du växte upp i. Tänk dig nu att du ska berätta det för din familj. Hur skulle de reagera? Skulle de stödja dig eller bli besvikna på dig? Om du skulle förlora deras vänskap, skulle din nya tro vara värt det?

Det var några frågor jag ställdes inför för några år sedan när jag undersökte kyrkan. En vän uppmanade mig att följa mitt hjärta och tro på att Herren skulle hjälpa mig övervinna min rädsla att bli utstött av familj och vänner. Med den enkla tron döptes jag i april 2002.

Det är inte lätt att vara den enda medlemmen i sin familj. Det finns inget stöd från familjen i att hålla buden, läsa skrifterna dagligen och göra sådant som fortsätter att bygga upp ens vittnesbörd. Det blir helt och hållet ens eget ansvar att hålla motivationen uppe. Som den enda medlemmen i min familj har jag funnit mina stöttepelare i att engagera mig i kyrkan, berätta om evangeliet för andra, inrikta mig på tempelarbete och aldrig förlora hoppet om att min familj en dag ska bli medlemmar i kyrkan.

Stöd mitt i motståndet

Innan jag blev medlem i kyrkan hade jag aldrig gjort min familj riktigt besviken. När jag blev medlem visste jag att de kände sig svikna, och det kändes hemskt att såra dem så mycket. Jag fortsatte med kyrkan eftersom jag visste i mitt hjärta att det var vad Herren ville — även för deras skull.

Jag bodde inte nära hemmet just då. När jag kom på besök möttes jag alltid av beskyllningar och förolämpningar. Situationen förvärrades när jag bestämde mig för att gå ut som missionär. Min farmor hade tårar i ögonen

när hon sade: "Annie, min flicka, om du går ut och missionerar så krossar du mitt hjärta." Jag sade till henne att jag hade känt mig manad att gå ut som missionär, och om jag inte gjorde det så skulle jag gå emot min himmelske Fader.

Medan jag förberedde mig för missionen fann jag tröst och styrka i min församlingsfamilj. De gjorde ett fantas-

tiskt jobb med att hjälpa mig anpassa mig till den livsstil som medlemskap i kyrkan medför och de hjälpte mig hantera motståndet från min familj. Jag märkte att det var lättare att härda ut frustrationerna genom att hänge mig åt kyrkan genom kalleser, aktiviteter och genom att gå på utbyte med missionärerna. Jag bodde också nära Palmyra i New York, så jag gick ofta till den heliga lunden och satt och begrundade min situation och sökte tröst.

Som den enda medlemmen i min familj har jag funnit flera stöttepelare i evangeliet.

Tjäna familjen

Trots stödet från min församling kände jag mig ändå frustrerad och missförstådd av min familj. Allt de visste om kyrkan hade de fått höra från yttre källor och de lyssnade inte på det jag sade till dem. Jag försökte prata om evangeliet med dem och rätta till deras missuppfattningar men jag lyckades inte nå någon gemensam grund. Klyftan mellan mig och mina nära och kära blev allt större och jag visste inte hur jag skulle kunna förminska den. När jag åkte iväg som missionär till Virginia hade jag nästan förlorat hoppet om att min familj någonsin skulle visa något intresse för kyrkan.

I mina brev hem fortsatte jag att berätta om evangeliet. Jag minns att jag inbjöd min pappa att träffa missionärerna. Han sade rent ut att han inte var intresserad. Att läsa hans svar var en av de svåraste upplevelserna under min

mission, men det gav mig större motivation att arbeta hårt och berätta om evangeliet för alla som ville lyssna. Jag kom till insikt om att alla är någons familjemedlem och när jag hjälper en person så kanske jag besvarar någon annans böner. Jag strävar efter att dela med mig av evangeliet fastän jag inte längre är heltidsmissionär.

Templets välsignelser

När äldste Henry B Eyring i de tolv apostlarnas kворum ställde sig upp för att tala

under aprilkonferensen 2005 fick jag en stark känsla av att jag behövde lyssna mycket noga på vad han skulle säga. Han inledde sitt tal med dessa ord: "Mitt budskap är riktat till de medlemmar som inte är födda in i kyrkan ... Ni utgör inte undantaget i kyrkan. Till er önskar jag säga hur mycket Herren älskar er och litar på er. Och än mer vill jag säga er hur mycket han behöver er."¹

Han talade om hur omvända aldrig skulle sluta försöka berätta om evangeliet för sin familj. Sedan sade han att en annan

M*in församlingsfamilj stöttade mig i att hantera motståndet från min familj och jag kände också frid när jag begrundade min situation i den beliga lunden.*

Fastän jag inte är beltidsmissionär längre så strävar jag hela tiden efter att berätta om evangeliet. Jag känner också frid och glädje när jag släktforskar och tjänar i templet.

viktig del av missionärsarbete i familjen är tempelarbetet.

Äldste Eyrings ord inspirerade mig att sätta upp mål för att besöka templet och släktforska. Jag har haft stor glädje av att ta släktnamn till templet och har samtidigt fått en del underbara, oväntade välsignelser. Det har storligen stärkt mina band till min familj på andra sidan slöjan. Jag har sett underverk ske när jag har försökt hitta deras namn och jag har känt deras närhet när jag har utfört deras förrättningar.

Jag fick ännu en välsignelse när jag träffade min farmor för första gången efter min mission. Hon gav mig en lista med namn att ta till templet. Hon pratade också om att hon ville läsa "mormonboken" för hon mindes att hennes far hade läst den. Nu ringer hon mig varje vecka för att berätta vad hon har lärt sig i Mormons bok.

Innan jag åkte ut som missionär fick jag en känsla av att min farmors make — som dog 1996, innan jag blev medlem i kyrkan — strävade efter att få hennes hjärta att vekna. När jag var på missionärsskolan utförde äldsterna i mitt distrikt tempelarbete för honom. När jag satt i det celestia rummet överväldigades jag av tanken att kunna ha hela min familj där tillsammans. Jag tror att min farfar gör allt han kan för att hjälpa familjen ta emot evangeliet.

Fortsatt hopp

Min mamma kom och hämtade mig från missionen och det råkade vara samma helg

som generalkonferensen. Hon såg tre av konferenssessionerna tillsammans med mig och tyckte så mycket om dem att hon bad att få dem på DVD till jul. För mig var detta ett underverk som lät mig veta att jag inte skulle sluta hoppas.

För närvarande har ingen i familjen visat något större intresse av att bli medlem i kyrkan, men jag känner att det kommer att hända en dag — antingen i det här livet eller nästa. Vår relation har förbättrats så mycket att jag vet att det inte skedde på grund av mina ansträngningar utan genom den Helige Andens påverkan. Vår himmelske Fader välsignar oss med underverk och vårt hjärtas önskningar när vi strävar efter att göra hans vilja. Jag har känt hans styrka och stöd att gå framåt, och jag vet att jag aldrig kommer att vara ensam i hans sanna kyrka. ■

SLUTNOT

1. "Förenade hjärtan", *Liabona*, maj 2005, s 77.

NÄR DU ÄR DEN ENDA

- Sök tröst och styrka i din församlings- eller grensfamilj.
- Sök frid och vägledning genom bön.
- Dela med dig av evangeliet till andra. Kom ihåg att alla har en familj, och du kan vara svaret på någon annans böner.
- Släktforska och utför tempelarbete.
- Ge aldrig upp hoppet om att din familj tar emot evangeliet en dag.

Hålla sams

Hemmaaktiviteten är i full gång hemma hos familjen Pardo i Santiago i Chile. Tändstickorna ligger staplade på varandra på läskflaskan på bordet.

Det är 16-åriga Andreas tur och alla har blicken fäst på hennes hand när hon sakta och försiktigt lägger ännu en tändsticka på den vanskliga traven. Tystnad råder.

"Försiktigt!" ropar 13-åriga Javier så att alla hoppar till och Andrea nästan slår ner den vajande traven.

För ett ögonblick ser det ut som om Javier är illa ute, men efter att ha hämtat andan börjar Andrea skratta hon också.

Med nio personer under samma tak blir det oundvikliga problem då och då. Oavsett hurdan din familj är så är det inte alltid lätt att hålla sams.

Francisco och Vivian och deras barn — Andrea, Francisco, Vivian, Javier, Sebastian, Elizabeth och Augustin — berättade nyligen vad de gör för att stärka sin relation.

Relationer tar tid

- Ta er tid till varandra. Var med på dina

bröders och systrars matcher, evenemang eller framträdanden.

- Ät så många måltider tillsammans som ni kan.
- Prioritera familjens hemafton.
- Ägna en dag i veckan åt att göra något tillsammans som familj.
- Laga mat, städa, be, lek och skratta tillsammans.
- Var spontana. Gör något roligt när ni får tid tillsammans som ni inte har planerat.

Relationer kräver

kommunikation

- Ta er tid att prata. Ha familjeråd och samtal mellan föräldrar och barn.
- Studera skrifterna tillsammans. Det kan leda till fina samtal.
- Att titta på TV eller filmer tillsammans kan vara trevligt, men det är en dålig ersättning för umgänge.

- När det uppstår motsättningar kan det vara till hjälp om någon som inte är inblandad agerar som fridsstiftare.

Relationer kräver tjänande

- När en person har ett problem så har alla en del i det.
- Försök hitta sätt att tjäna varandra, särskilt någon du har problem med.
- Ta reda på sätt som familjen kan tjäna tillsammans.
- "Ty huru kan en människa känna den herre, som hon icke tjänat, som är en främling för henne och som är fjärran ifrån hennes hjärtas tankar och uppsåt?" (Mosiah 5:13) ■

En ändring i sista minuten

Jackie Auman

I november 2001 blev min yngre syster diagnostiserad med en allvarlig form av cancer. Hon var 45 år och mor till fyra söner, varav en verkade som missionär i Portugal. Hennes församling och stav i Arizona, liksom hennes familj, började omedelbart fasta och be för henne. Men före slutet av maj hade cancern vunnit striden och hon föll i koma. När vi hade fått prästadömsvälsignelser och bitt innerligt bestämde vi oss för att avbryta den livsuppehållande behandlingen. Läkarna försäkrade oss om att hennes bortgång skulle ske snabbt. Men åtta dagar senare var läget fortfarande detsamma vilket gjorde varje dag lång och svår.

Under de föregående månaderna hade min familj haft tid att begrunda. Vi älskade min syster och trots att vi förstod frälsningsplanen så var det ibland svårt att ha tro på Herren och att allt skulle bli bra. På något sätt kände vi att om vi hade tillräckligt med tro så skulle min syster bli botad. Därför ifrågasatte vi kraften i denna tro. Vi visste att vår himmelske Fader hör och besvarar böner, men vi blev förkrossade av hans svar och kunde inte känna någon frid.

Vår stavskonferens i Utah hölls den 2 juni och en områdessjuttio kom på besök. På grund av det stora

antalet medlemmar i staven delades konferensen upp i två möten. Våra tre söner som gick till en församling för ensamstående i staven blev tilldelade morgonmötet. Resten av familjen skulle gå på eftermiddagsmötet. Min make och jag bestämde oss för att det skulle vara bäst att gå till morgonmötet som familj. Men kort efter det beslutet blev min make och jag ombedda att be bönerna för eftermiddagsmötet. Alltså ändrade vi våra planer.

Under lördagens kvällsmöte lade vi märke till en förändring. I sista minuten hade äldste

L Whitney Clayton i de sjuttios kvarum fått i uppdrag att tala på konferensen i stället för områdessjuttion.

På söndagseftermiddagen sade äldste Clayton att han kände sig manad att helt ändra sitt tal. Anden sade honom att han behövde tala till en familj som var närvarande den dagen. Med en gång kände jag att han skulle tala till vår familj. Han berättade om en stavsresident vars fru hade fått diagnosen cancer. Efter det att familjemedlemmar, vänner och medlemmar i staven hade bitt och fastat ofta så tillfrisknade hon helt.

Äldste Clayton berättade sedan

Äldste Clayton sade att han kände sig manad att helt ändra sitt tal. Anden sade honom att han behövde tala till en familj som var närvarande den dagen.

om en annan stavspresident vars hustru hade dött i cancer under hans verksamhet som stavspresident. Flera små barn lämnades i hans omvårdnad. Många människor hade också fastat och bett för att hon skulle tillfriskna. Den här berättelsen var särskilt rörande för äldste Clayton eftersom kvinnan var hans hustrus enda syster.

Äldste Clayton sade att oavsett hur mycket tro som utövas vid sådana tillfällen så blir svaret ibland nej. Sedan läste han ett skriftställe som har blivit en av vår familjs favoriter, Daniel 3:17–18:

”Om det blir så, är vår Gud, som vi dyrkar, mäktig att befria oss ur den brinnande ugnen och att befria oss ur din hand, o konung.

Men om inte, så skall du veta, o konung, att vi ändå inte dyrkar dina gudar och att vi inte vill tillbe den staty av guld som du har låtit ställa upp.” (Kursivering tillagd)

Äldste Clayton kom inte med någon lärosats som var ny för oss den eftermiddagen. Men ett underverk hade skett som gjorde oss förundrade. Herren hade sett till att vi skulle vara med på eftermiddagsmötet genom att inspirera någon att inbjuda oss att be. Han såg också till att en av hans tjänare, någon med en upplevelse som liknade vår, talade till oss. Och slutligen gav han oss en vis och lydig man som hade levt på ett sådant sätt att han kunde höra Anden och handla därefter. Vår ande rördes på obeskrivliga sätt av denna upplevelse.

Nästa dag fick vi genom ett telefonsamtal veta att min syster hade

gått bort. Fastän vi var ledsna kände vi en ljuvlig trösterik anda i vårt hem medan vi bad för hennes familj — den här gången med fullständig tilltro till att Herrens vilja hade skett — och tackade honom för hans särskilda svar på våra böner. ■

Jag mindes gräshopporna

Dennis Birks

Jag föddes i England 1942 i en kärleksfull familj bestående av mor, far och en syster. När jag var sju år välsignades vi med ett tillskott till familjen — en liten pojke. Min mor älskade Frälsaren men tillhörde ingen särskild kyrka. Hon besökte närmaste kyrka och uppmuntrade min syster och mig att gå dit med henne. Till följd härav lärde jag mig en hel del om Jesus Kristus och hoppades hitta en kyrka som kunde stärka min tro på honom.

En dag såg jag en stor bilderbok med titeln *Buffalo Bill's Wild West Annual* (*Buffalo Bills vildavästernårsbok*) i vårt hem. Jag vet

inte varifrån den kom. Just då trodde jag att någon av mina vänner kanske hade tagit med den och glömt att ta hem den. Den innehöll bildberättelser om Buffalo Bill och Billy the Kid, precis sådan information som var viktig för en pojke som ville bli cowboy. Den innehöll också en bildberättelse om ett förföljt folk som drevs ut från en vacker stad av en laglös pöbelhop och tvingades vandra hundratals kilometer och uthärda oändliga plågor innan de fann ett nytt hem i vildmarken västerut. Varje liten bild var en berättelse om lidande och tro, och det fanns också några bilder som skildrade ett underverk där gräshoppor åt upp en skörd och fiskmåsar

kom och åt upp gräshopporna.

Jag läste
berättelsen flera

gånger innan jag insåg att det fattiga, förföljda folket var medlemmar i en kyrka. Sedan gick det sakta upp för mig att detta var den kyrka som jag hade letat efter. Jag ville bli medlem i den kyrkan. Tråkigt nog ställdes jag inför ett problem. Den sista bilden i berättelsen var av Salt Lake City i Utah. Från en annan källa lärde jag mig att Utah låg i Amerikas förenta stater. Eftersom jag inte skulle kunna resa från England till Utah så var jag tvungen att ge upp planerna på att bli medlem i den kyrkan. Det slog mig aldrig att kyrkan kanske också fanns på andra platser än i Förenta staterna.

Saken fick bero i 11 år. Vid det laget hade min familj emigrerat till Australien och slagit sig ner i Sydney. Där började min bror undersöka en ny religion. Han tog hem några broschyrer som jag blev intresserad av och sade att han skulle be äldsterna besöka oss. Jag gick med på det och trodde att vi skulle få besök av ett par äldre distingerade herrar. Jag blev ganska förvånad när två unga män i min ålder kom och undervisade mig om frälsningsplanens grunder. Jag blev mer intresserad och tackade ja till att vara med på några diskussioner.

Jag lyssnade på missionärerna men hade inte för avsikt att bli medlem i kyrkan, särskilt inte när jag fick

höra talas om tiondet. Men en dag började en av missionärerna prata om några pionjärer som hade tvingats göra en lång vandring till en plats som hette Salt Lake City. Jag spetsade öronen och började ställa frågor. Var det här kyrkan med gräshopporna och fiskmåsar? När han nämnde Brigham Young kände jag genast igen namnet och insåg att jag hade nått ett avgörande vägskäl i mitt liv. Om jag skulle bli medlem i någon kyrka så var det den här.

Problemet som hade med tiondet att göra löste sig när jag fick lära mig om visdomsordet. Jag räknade ut att jag spenderade tio procent av min inkomst på cigaretter och alkohol. Så om jag betalade tionde så skulle jag inte få det sämre ekonomiskt sett, och pengarna skulle komma till mycket större nytta än när jag täppte till lungorna med svart tjära och förgiftade min lever.

Under tiden hade min bror också gett broschyrerna till min mamma. Hon sade att hon skulle läsa dem på tåget till jobbet nästa dag. När hon kom hem på kvällen så var hon helt omvänd till kyrkan. Hon blev besviken när hon hörde att hon var tvungen att vara med på en serie lektioner innan hon kunde döpas!

Vi döptes in i kyrkan allihop — först min bror, sedan blev jag medlem en vecka senare och min mamma döptes och konfirmerades veckan efter det. Min far stod emot i 21 år men till slut blev han medlem 1985. Vi beseglades allihop i templet i Sydney ett år senare.

Jag har varit i Salt Lake City flera gånger och har besökt kyrkans historiska platser i Palmyra, Kirtland och Nauvoo. Alla platser jag besöker påminner mig om berättelsen i boken om Buffalo Bill och jag slutar aldrig tacka Herren för att han förde den i min väg när jag var en pojke på 10 år. ■

En hink per person

James W Ritchie

Den 12 juli 2004 vaknade jag omkring klockan tjugofem och tog som vanligt en titt ut genom fönstret. Portvakten för vårt bostadsområde var helt klart vaken. En kvinna hötte pekfingeret mot hans ansikte och tjugofem andra kvinnor stod lutade mot stängslet, var och en bärande på en eller fler tomma hinkar eller skålar. Jag klädde mig snabbt och gick ut.

Vattnet hade stängts av föregående dag i Tema — en stad med 100 000 invånare — och i ett kilometervis stort område runtomkring. Ingen hade fått något vatten på cirka tjugofyra timmar och paniken började sprida sig. Vi hade inte känt av pro-

blemet eftersom missionärsskolan i Ghana, där jag verkade som president, hade en stor förrådstank, och vatten pumpades in från den tanken närhelst det fanns behov. Trots att inget nytt vatten kom in nu, kunde vi klara oss med det som fanns i tanken.

Av någon anledning fanns det också vatten kvar i vårt möteshus' utomhuskran (i samma övervakade bostadsområde) och någon hade fört ordet vidare att mormonerna hade vatten. De kom från alla håll med sina hinkar för att hämta lite. Fastighets-skötaren hade kommit före mig till möteshuset och ville inte släppa in någon. Han var säker på att vi också skulle vara utan vatten inom kort.

Jag kallade till mig vakten och fastighetsskötaren. Jag frågade fastighetsskötaren vad Frälsaren skulle

göra. Jag bad honom fundera över vilket intryck vårt beslut skulle göra på folket. Jag sade att vattnet mycket väl kunde ta slut, men det skulle vara bättre om den sista droppen hamnade i en nästas hink. Han höll med och vi öppnade porten och försökte skapa lite ordning bland den aldrig sinande strömmen människor som sprang för att komma in. Vi bad dem begränsa sig till en hink per person. Klockan var nu omkring kvart över sex. Kön var lång och vattentrycket lågt, men det fortsatte att komma vatten ur kranen.

Vi trodde att vattnet skulle ta slut. Ingen fick något vatten någon annanstans i staden. Vi bad alla förena sig i bön med oss och be vår himmelske Fader låta denna enda kran fortsätta

ge vatten till dessa törstiga människor. Vattnet tog aldrig slut. Och människorna var så tacksamma.

Något annat underbart hände under den här krissituationen. Vi kontrollerade vattennivån i missionärsskolans tank och den var bara halvfull. Vi ville inte tala om att vi hade det här vattnet för vi tänkte vi

kunde spara det ifall nödsituationen fortsatte i flera dagar. Men sedan kom en liten lastbil med flera tunnor rullande in på området.

Den kom från ett sjukhus i Tema. De hade också en stor förrådstank för nödsituationer, men den var redan tom och de hade törstiga patienter. Så vi lät dem backa upp lastbilen till missionärsskolans tank och fylla sina tunnor med vårt nödförråd. Vi sade att de kunde komma tillbaka och hämta mer om de behövde. Vi skulle dela med oss tills vårt förråd var slut. De var tacksamma.

Omkring klockan tre på eftermiddagen släpptes vattnet på i staden igen och människorna i kön tog sina tomma hinkar och sprang hem. Men de goda känslorna är fortfarande kvar. ■

Någon hade fört ordet vidare att mormonerna hade vatten. De kom från alla håll med sina hinkar för att hämta lite.

Påminnelse om förbund

Liabona hjälper mig bli en bättre person. Varje gång jag läser artiklarna känner jag Guds kärlek och påminns om förbundet jag ingått med Gud. Berättelserna från Sista dagars heliga berättar får mig att inse att vi alla måste bli prövade. Jag försöker lära mig att vara tålmodig i allt. Jag känner mig starkare och jag arbetar på att uthärda till änden.

Christine Torres Lagunbay, Filippinerna

Herrens röst

Era artiklar är mycket inspirerande. Jag tycker verkligen om de personliga upplevelserna. Mest av allt tycker jag om profetens budskap för jag vet att de är Herrens röst till oss ungdomar. Jag uppskattar artiklarna och tycker om att berätta om dem för mina vänner.

Jackeline Bedoyal, Ecuador

Mätta dig med orden i *Liabona*

Vi fick en uppgift i skolan att studera olika tidningar och tidskrifter.

Jag hoppade över en del sidor i andra tidningar men läste *Liabona* från början till slut. Det är svårt att bara läsa lite, för alla budskap, nyheter och berättelser är fyllda med inspiration, undervisning och uppmaningar för alla i vår familj. Alla medlemmar i kyrkan som inte mättar sig med orden i *Liabona* går miste om något mycket värdefullt.

Irene Taniegra, Filippinerna

En bladvändare

Jag läser *Liabona* från det ögonblick jag får den tills jag är klar två timmar senare. Jag älskar allt i tidningen. Den ger hjälp i svåra situationer och rätta svar på våra frågor. Den är ett instrument jag behöver lika mycket som Lehi och hans familj gjorde. Äldste Quentin L

Cooks artikel "I världen men inte av världen" (feb 2006) var helt underbar. Jag hoppas att alla medlemmar ivrigt läser vad våra ledare och profeten säger till oss idag genom *Liabona*.

Héctor Iramain, Argentina

Andliga bröder

Jag fick er e-postadress från den ryska utgåvan av er tidning. Jag vill uttrycka min tacksamhet för er tidning och för missionärerna.

Jag har en Mormons bok och jag läser

Liabona. När jag läser får jag svar på frågor om sådant

som jag inte förstår. Jag tycker att en religion som har fostrat sådana fina människor förtjänar respekt och beundran. Och fastän jag är ryskortodox kristen så tror jag att vi är andliga bröder.

Oleg Anatoljevich Jakovlev, Ukraina

VI EFTERLYSER ARTIKLAR

Har du haft framgång med att dela med dig av evangeliet? Vi inbjuder dig att skriva och berätta vad du har gjort för att vara en medlemsmissionär. Skicka in din berättelse (800 ord eller mindre), som vi vill ha senast den 15 mars 2007, till liabona@ldschurch.org eller till:

Liabona, Sharing the Gospel

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Ta med ditt namn, adress, telefonnummer och e-postadress, samt församling och stav (eller gren och distrikt). Vi meddelar de personer vars artiklar vi väljer.

Lilla stjärnan

Ett heligt ljus

PRESIDENT JAMES E FAUST

andre rådgivare i första presidentskapet

För en del år sedan fick Constance som var sjuksköterskeelev i uppgift att hjälpa en kvinna som hade skadat sitt ben i en olycka. Kvinnan vägrade ta emot vård eftersom hon var rädd. Första gången Constance kom förbi så befälde den skadade kvinnan att hon skulle gå. Andra gången släppte hon in Constance. Vid det här laget var kvinnans ben täckt av stora sår och en del av köttet höll på att ruttna. Men hon ville ändå inte ha någon behandling.

Constance bestämde sig för att be om det och efter ett par dagar kom svaret. Hon tog lite skummande väteperoxid med sig när hon kom nästa gång. Eftersom det inte gjorde ont lät den gamla kvinnan henne använda det på benet. Sedan pratade de om en mer djupgående behandling på sjukhuset. Constance försäkrade henne om att sjukhuset skulle göra hennes vistelse där så behaglig som möjligt. Efter en dag eller två hade kvinnan samlat tillräckligt med mod att åka till sjukhuset.

När Constance kom log kvinnan och sade: "Du har övertalat mig." Sedan frågade hon Constance helt oväntat: "Vilken kyrka tillhör du?" Constance sade att hon var medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Kvinnan sade: "Jag visste det. Jag förstod att du var sänd hit från första dagen jag såg dig. Det fanns ett ljus i ditt ansikte som jag har lagt märke till hos andra

**President Faust
förklarar hur vi
kan ha ett ljus i
våra ögon.**

som har din tro. Jag kände att jag kunde lita på dig."

Efter tre månader hade det variga benet blivit helt friskt. Medlemmar i församlingen där den gamla kvinnan bodde rustade upp hennes hus och gjorde i ordning i trädgården. Hon fick träffa missionärerna och döptes en kort tid därefter. Allt detta för att hon hade lagt märke till ljuset i den unga sjuksköterskeelevens ansikte.

Vi får ett ljus i våra ögon när vi tjänar i kyrkan. Alma frågade om Frälsarens bild var inpräntad i vårt medvetande, eller ansikte. (Se Alma 5:14.) Ett andligt ljus upplyser våra ögon och ansikten när vi har en personlig relation till vår kärleksfulle himmelske Fader och hans Son, vår Frälsare och Återlösare. ●

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 2005.

NÅGOT ATT TÄNKA PÅ

1. Hur kunde den sjuka kvinnan gissa att Constance var medlem i kyrkan?
2. Vem måste du ha en personlig relation till för att ha "ett andligt ljus" i dina ögon och i ditt ansikte? Hur skapar du en sådan relation?
3. Constance hade en uppriktig önskan att hjälpa den sjuka kvinnan. Vad gjorde Constance för att lära sig tjäna henne bättre? Vad kan du göra för att lära dig tjäna bättre?

Jag ska
följa honom
i tro

Jag ska följa honom i tro

"Och vi tror och förstår att du är Guds Helige." (Joh 6:69)

ELIZABETH RICKS

Har du lekt följa John någon gång? Reglerna är enkla: Välj en ledare och följ sedan honom eller henne.

Syftet med vårt liv på jorden är att följa vår ledare Jesus Kristus. När Jesus såg Petrus och Andreas fiska så sade han till dem: "Följ mig." Petrus och Andreas lämnade sina nät och följde honom. (Se Matt 4:18–20.)

Liksom med Petrus och Andreas så inbjuder Jesus var och en av oss att följa honom. (Se L&F 100:2.) Vi kommer förmodligen inte att gå just där han har gått, men vi kan göra det han gjorde. Vi kan läsa skrifterna. Vi kan be till vår himmelske Fader. Vi kan döpas.

När Petrus hade slagit följe med Jesus sade han: "Och vi tror och förstår att du är Guds Helige." (Joh 6:69) När vi följer Jesus Kristus i tro kan vi få samma vittnesbörd.

Vår tro på Jesus Kristus växer när vi lär oss mer om honom. Och ju mer vi vet om honom desto lättare blir det att följa honom i tro.

Aktivitet

För att göra ett korsstygnbroderi färglägger du först symbolerna på sidan LS4. För att sy broderiet kalkerar du mönstret på ett slätt tyg, till exempel muslin. Använd tre broderitrådar i den färg du önskar för varje symbol. Be en vuxen visa dig hur man gör korsstygn över varje

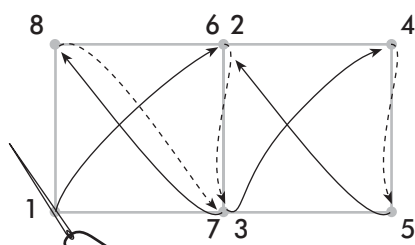
symbol. (Se bilden.) Sätt upp broderiet där du kan se det ofta.

Obs: Den här aktiviteten kan kopieras, kalkeras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på världskartan.

Förslag till samlingsstunden

1. Skriv barnens namn tillsammans med namnen på flera forntida profeter på olika ordremsor. Fråga vad alla dessa namn har gemensamt. Läs tillsammans Abraham 3:22–24 och förklara att vi alla bodde hos vår himmelske Fader i förutttillvaron. Säg att tack vare skrifterna så vet vi lite om vad som hände där. Be barnen ta reda på vem av Guds alla andebarn som var den som föddes först genom att slå upp L&F 93:21. Låt pianisten spela första takten och sedan två takter av en sång som handlar om förutttillvaron. Fortsätt att lägga till en takt tills barnen har gissat vilken sång det är. När barnen har gissat rätt sjunger ni hela sången och betonar de ställen som talar om vårt liv med vår himmelske Fader innan vi kom till jorden. Förklara att vi alla var andebröder och andesystrar i förutttillvaron. Vi säger "broder" och "syster" till varandra eftersom dessa titlar visar vårt andliga släktskap med varandra. Sjung "Jag är Guds lilla barn".

2. Visa barnen olika slags planer. Till exempel ett recept, en planritning eller instruktioner för hur man bygger en leksak. Säg att när vi ska sätta ihop något — till exempel ett hus, en sats kakor eller en leksak — så är det bäst om man vet vad som händer i slutet. Vi behöver en plan. Innan vi kom till jorden presenterade vår himmelske Fader sin plan. Den heter frälsningsplanen. Inbjud hel-tidsmissionärerna eller en nyligen återvänd missionär efter godkännande av biskopen eller grenspresidenten att undervisa om frälsningsplanen från Predika mitt evangelium (s 47–59). ●

FRÅN PRESIDENT SPENCER W KIMBALLS LIV

Räddad!

Spencer växte upp i ett samhälle i Arizona där sammanhållningen var stark. När han var sju år var han med på en picknick på en ranch i närheten.

Vi kan väl hoppa i dammen och bada?

De gick allesammans i och badade med kläderna på. Men Spencer kunde inte simma så bra än.

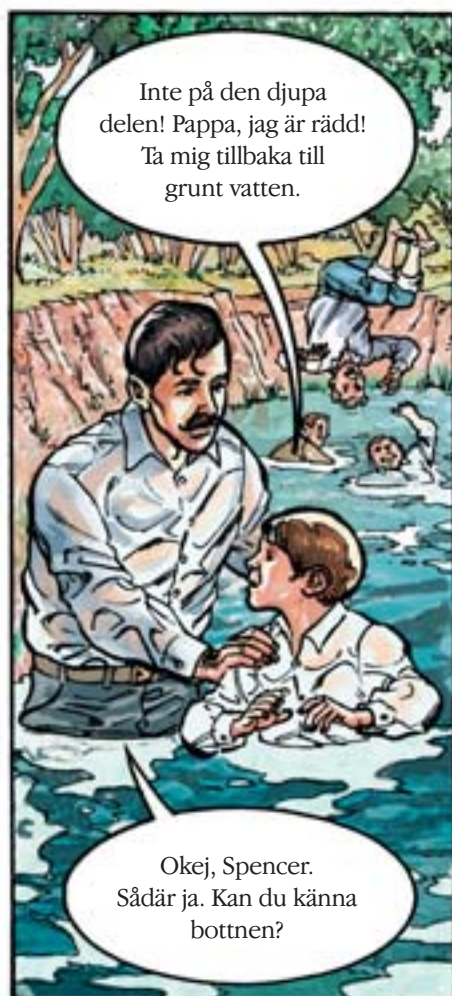
Jag önskar att jag kunde simma som du, pappa!

Håll inte i så hårt, pojken min.

Inte på den djupa delen! Pappa, jag är rädd! Ta mig tillbaka till grunt vatten.

Okej, Spencer. Sådär ja. Kan du känna botten?

Spencer tog sig ner från sin pappas rygg och pappan simmade iväg.

Men när Spencer började gå mot stranden ramlade han ner i ett djupt hål!

Han kämpade och viftade med armar och ben, men trodde inte att någon hade sett honom när han kom under vattnet.

Hjälp! Varför kan ingen höra mig ropa på hjälp?

Precis när Spencer trodde att han skulle drunkna fängade hans pappa upp honom och drog honom till stranden.

Spencer lärde sig simma så småningom men kände sig aldrig väl till mods i djupt vatten. Han var tacksam för att Herren hade räddat hans liv så att han kunde fortsätta utvecklas och fullfölja sin mission på jorden.

Från Edward L Kimball och Andrew E Kimball Jr, Spencer W. Kimball (1977), s 35.

Vad ska jag ha på mig?

JENNIFER ROSE
Kyrkans tidningar

Skulle du åka till stranden en varm dag med snökängor på? Skulle du göra dig i ordning för en fotbollsmatch genom att ta på dig pyjamas? Naturligtvis inte! Det finns vissa tidpunkter när du skulle ha på dig sådana kläder — till exempel när du bygger en snögubbe eller går och lägger dig.

Antonio och Ella håller på att lära sig hur viktigt det är att ha passande kläder och vilka kläder som är lämpliga att ha till olika aktiviteter. När de tänker på allt som de behöver göra så kommer de ihåg att de ska ha på sig sina finaste kläder när de går till kyrkan på söndagarna. Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum sade: "När vi går för att dyrka Herren i ett tempel eller i en kyrka, tar vi av oss våra arbetskläder och klär oss i något

bättre. Detta byte av kläder är ett tecken på respekt." ("Bönens språk", *Nordstjärnan*, juli 1993, s 14.)

Klipp ut bilderna av Ella och Antonio på sidan LS16. Klistra fast eller lägg dem på rätt plats på de här sidorna. Hjälp Antonio och Ella välja rätt kläder för när de ska gå till skolan, sporta och göra andra aktiviteter. Glöm inte att spara de finaste kläderna till söndagen! ●

ILLUSTRATIONER MATTHEW SMITH

Många barn har
uniform i skolan.
Vad har du på dig?

"Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus." (Joh 8:12)

Överraskande saker

AUGUSTO B

Häromdagen gick jag hem till en vän som har en simbassäng. Han är medlem i en annan kyrka

så jag undervisade honom om Joseph Smith. Han blev överraskad över att vår himmelske Fader och Jesus uppenbarade sig för Joseph Smith. Jag undervisade honom om Mormons bok. Han kände inte till den, bara Bibeln. Eftersom han inte hade Mormons bok så visste han inget om Nephi eller någon annan.

Jag undervisade honom om visdomsordet. Jag hade frågat honom en gång om han skulle röka eller dricka när han blev äldre. När jag hade berättat om visdomsordet frågade jag honom igen. Och nu tänker han inte dricka alkohol eller röka.

Jag ville att han skulle komma till vår kyrka så jag bjöd in honom. Han är borta den här helgen så jag ska bjuda in honom igen när han har kommit tillbaka.

Han tyckte om att lära sig om det här. ●

Augusto B, 10 år, Argentina

Att slåss är inte okej

ALAN S

En dag slogs två av mina vänner om en flicka i min klass. De ville att hon skulle tycka om dem.

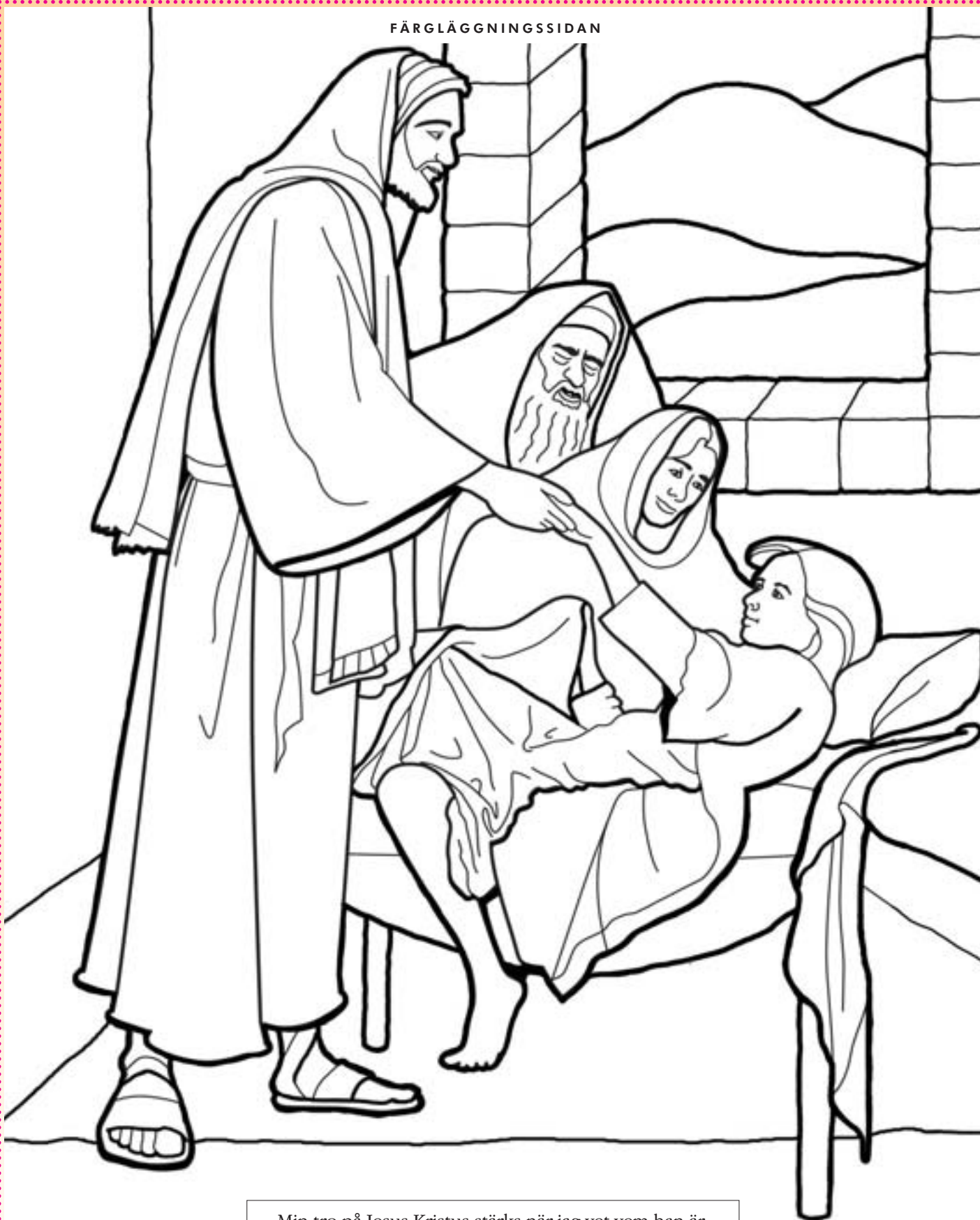
Jag sade till dem: "Nu räcker det!" och drog isär dem. Jag ville inte att de skulle göra varandra illa eller sluta vara vänner.

Jag var inte rädd för att råka

illa ut men när jag delade på dem så blev de arga. "Vad har du med det här att göra?" frågade de. Jag sade att de skulle lugna ner sig för jag ville att de skulle vara vänner och att Jesus vill att vi ska vara snälla mot varandra.

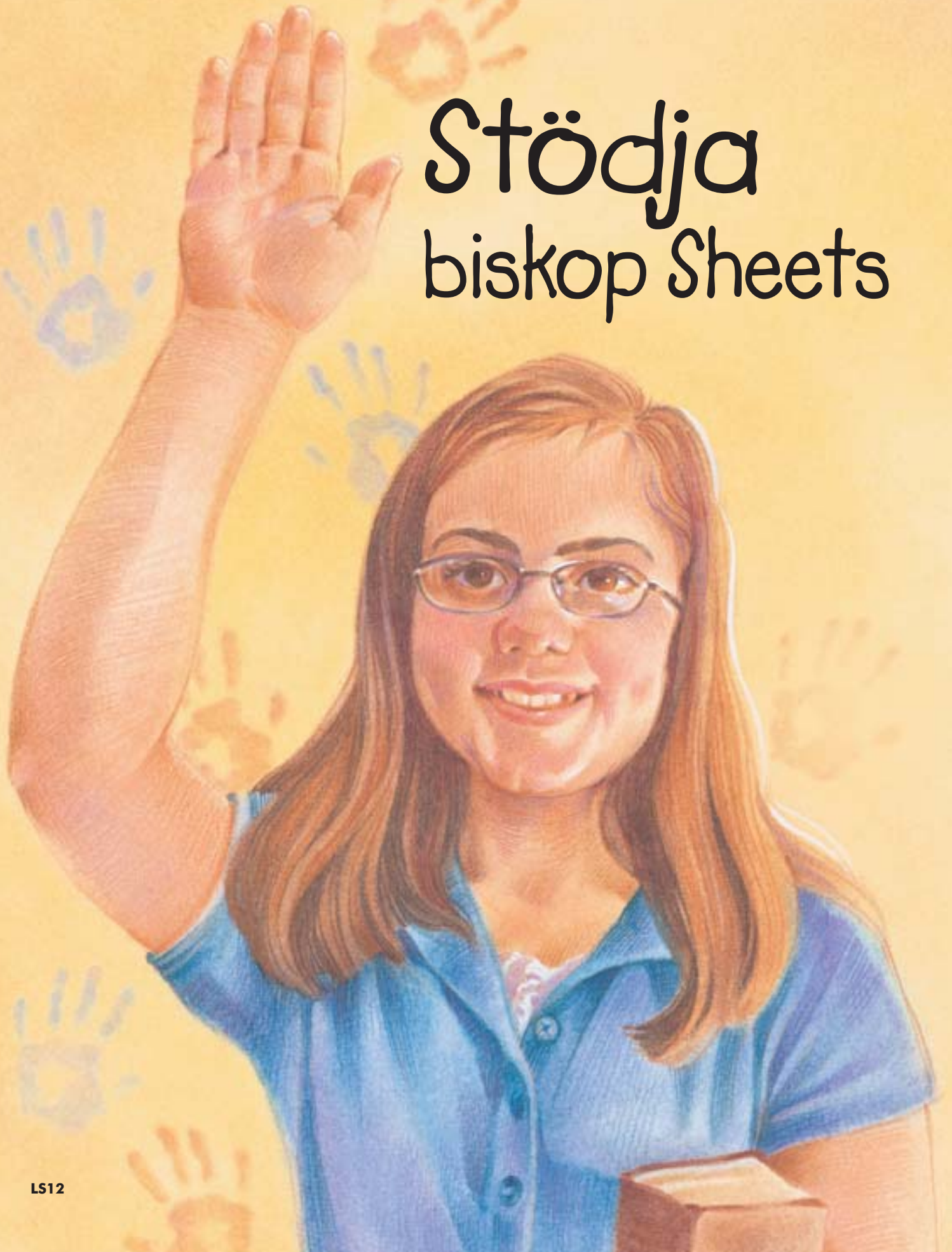
De blev sams och slutade slåss om flickan. ●

Alan S, 11 år, Argentina

Min tro på Jesus Kristus stärks när jag vet vem han är.
"Och vi tror och förstår att du är Guds Helige." (Joh 6:69)

Stödja biskop Sheets

"En man ... måste kallas av Gud genom profetia och handpåläggning av dem som har myndighet." (Trosart 5)

SHEILA KINDRED

Byggt på en sann berättelse

Alla som kan stödja broder Rulon T Sheets som vår nya biskop, visa det genom att räcka upp höger hand."

Min hand flög upp i luften. Jag var glad över att broder Sheets var vår nya biskop. Hans dotter Peggy var vän till mig. Hon var några år äldre men bjöd ändå hem mig på olika aktiviteter. Broder Sheets brukade titta in ibland under aktiviteterna och visa oss ett danssteg tillsammans med Peggy eller delta i en gissningslek. Ibland poppade han popcorn och satte sig ner och pratade med oss en stund.

Jag var glad över att understödja broder Sheets som vår nya biskop. Men när jag hade min hand uppe och tittade mig omkring i kapellet som var fullt av uppsträckta händer undrade jag på vilka sätt mina små 11-åriga händer skulle kunna stödja en sådan speciell man.

Något av det första jag gjorde var att

använda mina händer till att baka kakor till vår nya biskop. Min mamma berättade att biskopar tillbringar mycket tid i kyrkan och ibland går miste om måltider hemma, så vi bakade ett lass av våra godaste havrekakor. Jag rörde i degen tills den var perfekt. När kakorna sedan var färdiga bar jag försiktigt över dem till hans hus. Han blev jätteglad, men jag ville göra något mer.

Några veckor senare var jag på en aktivitet hemma hos Peggy. Hon gav mig ansvaret för musiken. Jag använde mina händer till att vrida på knappen på radion och leta efter en kanal med lämplig musik. Sedan drog jag ner volymen så att ljudet inte var så högt. Det här var biskopens hus och jag ville hjälpa till att göra det till en fridfull plats.

När skolan började kom ett fosterbarn som hette Carla och bodde hos biskopens familj. Första gången jag träffade henne

Jag var glad över att understödja broder Sheets som vår nya biskop. Men när jag hade min hand uppe och tittade mig omkring i kapellet som var fullt av uppsträckta händer undrade jag på vilka sätt mina små 11-åriga händer skulle kunna stödja en sådan speciell man.

När biskopen kom fram till trottoarkan-
ten stannade han
till och såg bekym-
rad ut. Jag insåg
att han var för svag
för att ta steget upp
på trottoaren. Jag
sprang bort till
honom. "Ta mig i
handen", sade jag.
"Jag kan hjälpa dig."

räckte jag ut handen och hälsade henne
välkommen. Jag visste att det skulle hjälpa
biskopen om Carla fick några nya vänner.

Allteftersom månaderna gick blev bisko-
pen sjuk och var tvungen att använda käpp
när han skulle gå. Mamma sade att han var
sjuk och behövde våra böner och vårt stöd
mer än någonsin.

När min tolvårsdag närmade sig blev jag
intervjuad av biskop Sheets. Min mamma
och jag gick till kyrkan och kom dit precis
när biskopen klev ur sin bil. Han vinkade
glatt och hasade bort till trottoaren. Jag
lade märke till att fastän det var lördag så
hade han klätt sig i kostym och slips bara
för min intervju. Jag kände mig hedrad.

När biskopen kom fram till trottoarkan-
ten stannade han till och såg bekymrad ut.
Jag insåg att han var för svag för att ta ste-
get upp på trottoaren. Jag sprang bort
till honom.

"Ta mig i handen", sade jag. "Jag kan
hjälpa dig."

Tacksamt tog
han tag i min
hand och drog
sig upp. Sedan
sprang jag i för-
väg och öppnade
de tunga dör-
rarna till kyrkan.

"Det är jag som
borde göra det där
för dig", sade han
tyst. "Tack."

På sitt kontor satte
han sig försiktigt ner på stolen med en
suck. Sedan bad han mig att be en bön.
Jag korsade armarna vördnadsfullt och
fastän jag inte nämnde biskopen i min
bön så bad jag inom mig att min himmelske

Fader skulle välsigna och stärka honom.

När bönen var klar såg biskopen ut mer
som sitt gamla jag igen. Han satt rak i stolen
och det fanns ett ljus i hans ögon. I slutet
av intervjun gav han mig ett fast handslag
och jag gav honom glatt ett tillbaka.

När mamma och jag gick hem från
intervjun tänkte jag på hur mycket jag
tyckte om biskop Sheets och jag visste
att han hade kallats av Gud. Trots att mina
händer var små så var jag tacksam för att
jag ändå kunde komma på sätt att stödja
min älskade biskop. ●

"Biskopens och grensresidentens
ämbeten i denna kyrka är heliga. De
män som innehar dessa ämbeten är
respekterade av Herren ... Vi hedrar och
älskar dem, och vi visar detta genom
vår omtanke om dem."

Äldste Dallin H Oaks i de tolv
apostlarnas kvorum, "Biskopen, hjälp!" *Nordstjärnan*,
juli 1997, s 23.

Hur kan jag få ett vittnesbörd om skrifterna?

★ När du begrundar och ber om evangeliets principer så talar den Helige Anden till ditt sinne och hjärta.

★ När du läser Mormons bok, koncentrera dig då på huvudpersonen i boken — från det första kapitlet till det sista — Herren Jesus Kristus, den levande Gudens Son.

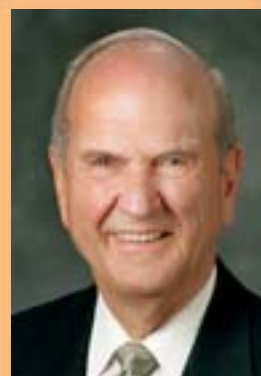
★ På din resa genom livet möter du många hinder och gör en del misstag. Vägledningen i skrifterna hjälper dig att känna igen felsteg och göra nödvändiga förändringar.

★ Vi tar till oss skrifterna genom att glatt och nyfiket studera dem och sedan följa dem.

★ Mormons bok kan hjälpa dig med personliga problem på ett mycket påtagligt sätt. Vill du bli av med en dålig vana? Vill du förbättra relationerna i din familj? Vill du få större andlig förmåga? Läs Mormons bok!

★ Varje person som under bön studerar Mormons bok kan få ett vittnesbörd om att den är gudomlig. ●

Från "Lev enligt skrifternas vägledning", Liahona, jan 2001, s 20, 21; "Ett vittnesbörd om Mormons bok", Liahona, jan 2000, s 82, 85.

Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum berättar om sina insikter om detta ämne.

FOTO CHRISTINA SMITH, BILDEN ÄR ARRANGERAD

Se sidorna LS8–LS9 för aktivitet och instruktioner.

KOPIERING FÖRBUDEN

Speakers' Corner, Hyde Park, 1934-1935, av John Mason

Äldste Gordon B Hinckley undervisar en grupp människor som samlats vid Speakers' Corner i Hyde Park i London. Under sin mission i Storbritannien i mitten av 1930-talet verkade äldste Hinckley på ett bedervärt sätt och kallades så småningom att bli assistent till den apostel som presiderade över alla europeiska missioner.

*F*rid i hjärta och sinne, glädje i tjänande och självförtroende — några av välsignelserna som kommer av att tjäna i templet — syns tydligt i ansiktena på dessa unga män och unga kvinnor från Johannesburg i Sydafrika. Eftersom de har en bestämd känsla för templets heliga natur och för den ande som finns i dessa heliga hus så förstår de hur viktigt det är att visa vördnad för sig själva och för Herrens tempel. Se "Visa vördnad för templet", s 10.

